

Romeinen – hoofdstuk 8

*Vertaling Bible Commentary van Andrew Wommack
Wiebrig Calderhead, 2009*

(Om in Word naar een eindnoot te springen: plaats de cursor bij de eindnootverwijzing, kies Beeld (menubalk) – voetnoten. Om terug te gaan naar de tekst: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies 'Ga naar eindnoot')

Hoofdstuk 8

1 Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.

Opmerking 1 bij Romeinen 8:1: Het woord 'zo' kan ook vertaald worden als 'om die reden, daarom, diensgevolge, derhalve'. Dit woord koppelt de verklaring van Paulus in dit vers naar de voorgaande verzen in hoofdstuk 7. Paulus geeft nu een antwoord op de hopeloze situatie die hij in Romeinen 7:14-24 beschreef.¹

Vóór hoofdstuk 8 werd de Heilige Geest slechts eenmaal in deze brief aan de Romeinen genoemd (Rom. 5:5)². Alleen al in dit hoofdstuk wordt er 18 keer naar de Heilige Geest verwezen (vgl. opmerking 1 bij Rom. 7:15)³. Paulus maakt in dit hoofdstuk duidelijk dat de inwonende aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest de enige manier is om de gevolgen van zonde in ons leven te overwinnen.

Opmerking 2 bij Romeinen 8:1: In het Nieuwe Testament worden elf Griekse woorden gebruikt als vertaling voor het woord 'nu'. Het Griekse woord in dit vers is 'nun' dat betekent 'in de tegenwoordige tijd', 'op dit moment'. Doordat Paulus dit woord gebruikt, maakt hij duidelijk dat 'geen veroordeling' niet iets is dat aan de toekomst is voorbehouden, maar dat het nu de ervaring is van de gelovige.

Opmerking 3 bij Romeinen 8:1: Het Griekse woord dat in dit vers met 'geen' is vertaald, is 'ouden'. Dit is een nadrukkelijk woord dat betekent 'zelfs geen enkele'. Er is dus zelfs niet een klein beetje veroordeling.

Opmerking 4 bij Romeinen 8:1: Het Griekse woord dat hier met 'veroordeling' is vertaald, is 'katakrima' wat 'nadelig vonnis' betekent. Paulus verklaart dat God geen nadelig vonnis uitspreekt als wij Hem aanvaarden. Onze gehele straf is op Jezus geplaatst en wij hoeven deze niet te dragen. Een christen die nog steeds in veroordeling leeft, wordt veroordeeld door de duivel of door zichzelf. God veroordeelt ons niet (Rom. 8:34)⁴.

In 2 Korintiërs 3:9⁵ heet de wet 'een bediening die veroordeling brengt'. Die wet bracht Gods nadelige vonnis over ons. In Romeinen 3:19 staat dat de wet was gegeven om ons strafwaardig te maken voor God, of schuldig voor God, zoals in de NBV is vertaald.⁶ Schuld is de emotionele reactie op veroordeling.

Dit kan worden geïllustreerd door de manier waarop we gebouwen onbewoonbaar verklaren. Als de regering een gebouw onbewoonbaar verklaart, wordt het ongeschikt voor bewoning en moet het worden gesloopt. Als satan ons dus veroordeelt, dan maakt hij dat wij ons ongeschikt voor gebruik voelen en rijp zijn voor de sloop. Maar sinds de christen niet langer onder de wet is (zie

opmerking 3 bij Rom. 4:15)⁷, zou hij zich niet langer veroordeeld hoeven te voelen of ongeschikt voor gebruik. We zijn door de Vader geaccepteerd door Jezus (Ef. 1:5-6)⁸.

Opmerking 5 bij Romeinen 8:1: God plaatste het oordeel dat de wet tegen ons verordende op Zijn Zoon. Daarom worden degenen die Jezus als hun Redder aanvaarden niet veroordeeld, omdat Jezus voor ons in de plaats werd veroordeeld (vers 3). Vanwege deze waarheid en het feit dat de zinsnede 'die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest'⁹ in sommige oude Griekse manuscripten niet voorkomt, hebben veel geleerden aangenomen dat deze zinsnede hier niet thuishoort. Ze zeggen dat het door een kopiist geleend was van vers vier toen hij de Schrift kopieerde.

Veroordeling bestaat nog steeds, zoals iedere christen weet. Dit vers laat terecht zien dat degenen die in de kracht van de Heilige Geest leven aan die veroordeling ontkomen. Dit is te vergelijken met de wet van de zwaartekracht. Zwaartekracht is een wet die er nooit mee ophoudt zijn kracht te laten gelden, maar het kan overwonnen worden. Door de wetten van de aërodynamica kan de mens in een vliegtuig vliegen en ruimteschepen buiten de zwaartekracht van de aarde sturen. Maar er is kracht voor nodig om dit te doen. Als de krachtbron wordt afgesloten, dan werkt de wet van de zwaartekracht nog steeds en dan zorgt deze wet ervoor dat het toestel valt.

Evenzo bestaat de wet van zonde en dood nog steeds. Als een christen de krachtbron van de 'Geest van het leven' afsluit en in de kracht van zijn eigen vlees gaat wandelen, dan zal satan deze wet van zonde en dood gebruiken om te maken dat hij te pletter valt en dan is hij veroordeeld.

God overtuigt van zonde, maar Hij veroordeelt niet (Rom. 8:34). Overtuiging is alleen maar tot ons nut en er is geen kwaadwillendheid bij, terwijl veroordeling straf inhoudt. Satan is degene die de christen veroordeelt, maar de Heilige Geest heeft ons de kracht gegeven om aan die veroordeling te ontkomen.

2 Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods.

Opmerking 6 bij Romeinen 8:2: Romeinen 7:15-24 beschreef de hopeloosheid van iedereen om in eigen kracht of heiligheid over de wet van zonde en dood te zegevieren (zie opmerking 5 bij Rom. 7:23,¹⁰ en nogmaals opmerking 1 bij Rom. 7:15). Maar Romeinen 8, en met name dit vers, brengt ons het goede nieuws dat wat niet door menselijke inspanningen kon worden gedaan, gedaan wordt door de kracht van de Heilige Geest. We zijn niet langer meer slaven van de wet van zonde en dood.

Volgens Romeinen 6:23 is dood het loon van de zonde (zie opmerking 3 bij Rom. 6:23)¹¹. Daarom verwijst deze zinsnede 'de wet der zonde en des doods' naar het daaruit voortvloeiende loon van die zonde. Een andere manier om 'de wet der zonde en des doods' uit te leggen is door te zeggen dat het de wet is waardoor we dood in plaats van leven ontvangen als we zondigen, of dat we de vloek zullen oogsten in plaats van de zegen als we zondigen.

Deuteronomium 28: 1-14 geeft een opsomming van de zegeningen die ten deel vallen als iemand de hele wet houdt. De verzen 15:68 zijn een opsomming van alle vloeken die als het loon zijn voor iemand die de wet niet houdt. Omdat de wet van de Geest des levens ons vrij heeft gemaakt van de wet van zonde en dood, oogsten we niet langer meer Deuteronomium 28: 15-68, zelfs als we ons niet aan ieder voorschrift van de wet hebben gehouden. Christus verlostte ons van deze vloeken van de wet (Gal. 3: 13)¹². Prijs God dat we niet het loon van de zonde ontvangen, wat de dood is.

We zijn niet alleen bevrijd van de vloeken van Deuteronomium 28: 15-68, maar door Jezus is de gerechtigheid van de wet in ons vervuld, zodat de zegeningen van Deuteronomium 28: 1-14 van ons zijn. Door Christus ontvangen we dus wat we niet verdienen (de zegeningen van Deut. 28: 1-14) en ontvangen we niet wat we wel verdienen (de vloeken van Deut. 28: 15-68).

3 Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees – God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees,

Opmerking 7 bij Romeinen 8: 3: De wet zelf is niet zwak. In Romeinen 7: 12 zei Paulus: 'Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.' Niet de wet, maar ons vlees is zwak (zie opmerking 3 bij Rom. 7: 18)¹³. De wet en ons vlees waren als een ketting aaneengeschakeld en een ketting is niet sterker dan de zwakste schakel. Ons vlees was de zwakke schakel in de ketting. Hoewel de wet sterk was, kon het geen rechtvaardigheid bewerken vanwege de zwakte van ons vlees.

Opmerking 8 bij Romeinen 8: 3: Hier gaat het over het vlees van Jezus. God plaatste de veroordeling die voor ons was bedoeld in het vlees van Zijn Zoon Jezus.

Zoals in opmerking 7 bij dit vers genoemd, was de wet sterk genoeg om leven voort te brengen, als er maar iemand was die in staat was hem te houden, maar ons menselijk vlees maakte ons krachteloos. Dat was het dilemma. De wet moest ten leven leiden (Rom. 7: 10)¹⁴, maar niemand kan de wet houden (Jes. 59: 16)¹⁵. Dus God Zelf werd vlees (Joh. 1: 14; 1 Tim. 3: 16)¹⁶. Hij deed wat geen zondig vlees ooit had gedaan. Hij hield de wet en won daarbij het leven van God als de prijs voor het houden van de wet.

Hierdoor verkreeg Hij eeuwig leven, maar voordat Hij het aan ons kon geven, hadden wij nog steeds een schuld die betaald moest worden. Dit is te vergelijken met iemand die de doodstraf heeft gekregen voor een verschrikkelijke misdaad, terwijl een miljonair hem zijn hele bezit nalaat. Het zou hem niet veel baten. Maar als die miljonair op de een of andere manier zijn plaats zou kunnen innemen en voor hem zou sterven, dan zou hij vrijuit kunnen gaan en van zijn nieuwe rijkdom kunnen genieten. Dat heeft Jezus voor ons gedaan. Hij nam onze zonden en gaf ons Zijn rechtvaardigheid.

Jezus deed veel meer dan alleen maar het eeuwige leven voor ons verkrijgen. Hij betaalde ook al het loon voor onze zonden (Rom. 6: 23)¹⁷. God plaatste letterlijk de veroordeling, of het vonnis, dat voor ons was bestemd op Zijn eigen Zoon.

Jezus' perfecte vlees werd veroordeeld, zodat ons verontreinigde vlees vrijuit kon gaan. Wat een omwisseling!

Omdat Jezus onze straf (veroordeling) droeg, hoeven wij deze niet te dragen. De schuld is al betaald. Het zou dubbelop zijn als wij ook nog enigszins veroordeeld zouden worden.

4 opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest.

Opmerking 9 bij Romeinen 8:4: In dit vers staat dat door de offerdood van Jezus wij nu de eis van de wet kunnen vervullen. Er zijn twee manieren waarop we dit moeten begrijpen.

Ten eerste is de eis van de wet nu vervuld in onze wedergeboren geest (zie opmerking 11 bij Rom. 4:8)¹⁸. Jezus vervulde de wet (Matt. 5:17)¹⁹ en heeft ons Zijn rechtvaardigheid gegeven (zie opmerking 10 bij Rom. 3:26)²⁰. De geest van iedere gelovige is nu gerechtvaardigd en waarlijk heilig.

Ten tweede zijn we nu, door de Heilige Geest, bekrachtigd om uiterlijk, in onze daden, het heilige leven te leven dat de wet eiste, maar wat we in onze eigen kracht niet in staat waren te doen. Daarnaast verwijst Paulus als hij zegt 'die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest'. Het is nodig erop te wijzen dat, hoewel een Geestvervulde gelovige een heilig leven zal leiden, hij nooit ieder detail van de wet zal houden. Vóór onze redding kon dat niet, en na onze redding kan dat evenmin.

Het Griekse woord dat in Lucas 1:6 met 'eisen' is vertaald, is hetzelfde woord 'eis' in dit vers. Lucas sprak over Zacharias en Elisabeth die beiden rechtvaardig voor God waren en onberispelijk leefden naar alle geboden en eisen van de Heer. Merk op dat ze wel rechtvaardig en onberispelijk waren, maar niet zonder zonde (zie opmerking 2 bij Luc. 1:6)²¹. De eis van de wet kan dus vervuld worden zonder ieder gebod te houden.

Het doel van de wet was om ons eraan te doen wanhopen onszelf te kunnen redden en ons naar een Redder te wijzen (zie opmerking 4 bij Rom. 3:19)²². Als iemand eenmaal geloof in Jezus als zijn Redder stelt, dan vervult hij het doel van de wet. In dit vers gaat het dus over de gelovige die bekrachtigd wordt om een heilig leven te leven, maar het vervullen van de eis van de wet is niet hetzelfde als het zich houden aan ieder detail van de wet (zie opmerking 12 bij Rom. 7:6)²³.

Daarom heeft iedere christen, door Jezus, in zijn geestelijke mens de eis van de wet vervuld. Maar alleen die christenen die onder leiding staan van de Geest van God vervullen de geest van de wet in hun daden.

Opmerking 10 bij Romeinen 8:4: Het woord 'wandelen' in dit vers is een vertaling van het Griekse woord 'peripateo', wat betekent: heen en weer of op en neer lopen, m.a.w. betreden, uitgebreid wandelen. Figuurlijk betekent het: leven, zich (op een bepaalde manier) gedragen, volgen. De zin 'die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest' spreekt dus van diegenen die hun leven niet volgens het vlees inrichten, maar de leiding van de Geest volgen.

Vers 5 legt dit nog verder uit en gebruikt de woorden 'gezindheid van het vlees' om degenen te beschrijven die 'naar het vlees wandelen', en 'gezindheid van de Geest' om degenen te beschrijven die 'naar de Geest wandelen'. 'Wandelen naar het vlees' betekent dus dat jij je gedachten op vleselijke dingen richt en 'wandelen naar de Geest' dat jij je gedachten richt op geestelijke dingen (Joh. 6:63)²⁴.

5 Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest.

Opmerking 11 bij Romeinen 8:5: De verzen 5-8 leggen uit waarom degenen die naar de Geest wandelen de eis van de wet in hun leven vervuld zien. Dat is omdat 'waar iemand ook maar aan denkt, zo zal hij zijn' (Spr. 23:7)²⁵. Degenen die naar het vlees zijn, denken aan vleselijke dingen en doen daarom vleselijke dingen. Vleselijk denken kan alleen maar de dood voortbrengen, terwijl geestelijk denken (nl. volgens het Woord, of in lijn met het Woord – Joh. 6:63) alleen maar leven kan voortbrengen.

Opmerking 12 bij Romeinen 8:5: Dit vers geeft ons een test hoe we kunnen bepalen of we naar het vlees of naar de Geest wandelen. Ga gewoon na waar je over denkt. Als je consequent aan de dingen van de Geest denkt (Joh. 6:63), dan wandel je naar de Geest. Als je wordt beheerst door vleselijke gedachten, dan wandel je naar het vlees (zie nogmaals opmerking 3 bij Rom. 7:18).

6 Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede.

Opmerking 13 bij Romeinen 8:6: Hier staat het Griekse woord 'sarx' wat in de verzen 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8 met 'vlees' is vertaald.

Opmerking 14 bij Romeinen 8:6: De dood waarover hier gesproken wordt, is niet alleen de fysieke dood, hoewel dat er wel bij is inbegrepen. Het verwijst naar alle gevolgen, of naar het loon van de zonde (zie nogmaals opmerking 3 bij Rom. 6:23). Dit vers zou kunnen worden uitgelegd als: 'de dood, die alle ellende die uit de zonde voortkomt in zich heeft, zowel in het nu als in het hiernamaals.' Ziekte, depressiviteit, eenzaamheid, haat, armoede, angst en al het andere dat als een gevolg van de zonde is gekomen, zijn in dit woord 'dood' inbegrepen.

Opmerking 15 bij Romeinen 8:6: Dit is een krachtige verklaring. De gezindheid van het vlees neigt niet naar de dood, maar is de dood. Evenzo neigt de gezindheid van de Geest niet naar het leven, maar het is leven en vrede. Iemand die zegt dat hij de gezindheid van de Geest heeft maar toch de dood ervaart, is misleid. Als we onszelf alleen maar zouden laten beheersen door de geestelijke waarheden van Gods Woord, zouden we alleen maar leven en vrede ontvangen.

7 Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet:

Opmerking 16 bij Romeinen 8:7: Alle zonde is vleselijk, maar niet alle vleselijkheid is zonde. Het Griekse woord 'vlees' kan op verschillende manieren gebruikt worden, zie opmerking 3 bij Rom. 7:18. Vleselijk kan ook verwijzen

naar menselijke vaardigheden of natuurlijke dingen. Het is vleeselijk om het christelijk leven uit onze eigen vaardigheden of mogelijkheden te leven. In dit verband plaatst Paulus de hopeloze worsteling van het vlees om heilig te leven, zoals hij in Romeinen 7:15-24 beschreef, tegenover het Geestvervulde leven dat hij in dit hoofdstuk beschrijft. Daarom stelt hij het proberen om heiligheid door het vlees te verkrijgen voor als vleeselijk. Het is niet juist om te denken dat alleen zonde vleeselijk is. Al onze zelfrechtvaardiging is ook vleeselijk.

Opmerking 17 bij Romeinen 8:7: De gezindheid van het vlees is vijandig, of verzet zich tegen God. De gezindheid van het vlees haat de dingen van God. Daarom kan niemand van nature God behagen. Het is onmogelijk om met de gezindheid van het vlees te bedenken wat van God is. Het is zoals Paulus schreef in 1 Kor. 2:14: 'Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.' We moeten onze natuurlijke manier van denken ontkennen en geleid door de Geest van God wandelen om God te kunnen behagen.

8 zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Opmerking 18 bij Romeinen 8:8: In Hebréeën 11:6 staat: 'maar zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn.' Dit vers zou ook gelezen kunnen worden als: 'zij, die in het vlees zijn, kunnen geen geloof hebben', omdat geloof de enige manier is om God te behagen. Geloof is een vrucht van de Geest (Gal. 5:22-23)²⁶ en kan niet door menselijke inspanning worden voortgebracht.

Opmerking 19 bij Romeinen 8:8: Dit is de samenvatting van wat Paulus in Romeinen 7:15-24 zei en het is de reden dat niemand ooit kan vertrouwen op zijn eigen heiligheid om gerechtvaardigd te worden voor het aangezicht van God. Het is niet alleen móeijlijk om het christelijk leven te leven in onze eigen vaardigheid, het is zelfs onmogelijk. Het christelijk leven werkt alleen als de Geest van God in ons woont en iemand beheerst, waarbij Hij hem bovennatuurlijke kracht geeft. Zonder de levendmakende kracht van de Heilige Geest kan niemand God geloven en redding ontvangen.

Veel godsdiensten in de wereld geloven in één God en in sommige religies wordt zelfs de God van Abraham aanbeden, maar ze geloven niet in Jezus als hun redder. Zonder Jezus zijn ze in het vlees en kunnen ze God niet behagen. Ze leven misschien een heiliger leven dan iemand die geloof heeft gesteld in Jezus als zijn Redder, maar zijn vlees zal er niet in slagen heilig genoeg te leven om redding te verdienen (zie opmerking 6 bij Rom. 3:23)²⁷.

9 Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe.

Opmerking 20 bij Romeinen 8:9: Paulus maakt een duidelijk onderscheid tussen 'in' het vlees en 'naar' het vlees, en tussen 'in' de Geest en 'naar' de Geest. Iemand die wedergeboren is (zie opmerking 2 bij Joh. 3:3)²⁸ kan niet 'in' het vlees zijn, maar kan wel 'naar' het vlees wandelen. Iemand die verloren is, kan niet 'in' de Geest zijn, hoewel hij 'naar' de Geest kan proberen te wandelen.

Het woord dat hier met 'in' is vertaald, is het Griekse woord 'en', wat verwijst naar een (vaste) positie (plaats, tijd of toestand). In tegenstelling daarmee betekent het woord dat met 'naar' is vertaald 'volgens alles wat een maatstaf is, overeenkomstig'. Wanneer Paulus daarom spreekt van 'in' het vlees of de Geest zijn, verwijst hij naar een vaste positie of toestand. Wanneer hij spreekt van 'naar' het vlees of de Geest, verwijst hij naar alles wat wij gebruiken als een gedragsnorm of waar wij op welk moment dan ook mee instemmen.

Een christen kan instemmen met of zich gedragen volgens een andere maatstaf dan die van God en nog steeds zijn positie in Christus behouden (zie opmerking 1 bij Rom. 6:20)²⁹. Een christen kan dus 'naar' het vlees wandelen, maar dan wordt hij nooit als 'in' het vlees beschouwd.

Opmerking 21 bij Romeinen 8:9: Volgens de uitspraak van Jezus in Johannes 14:17 kan niemand de Heilige Geest ontvangen tenzij hij eerst Jezus als zijn Redder heeft ontvangen (zie opmerking 27 bij Joh. 14:17)³⁰. Daarom is iedereen die de Geest van God in zich heeft wedergeboren (zie nogmaals opmerking 2 bij Joh. 3:3) en is hij niet in het vlees.

Opmerking 22 bij Romeinen 8:9: Deze tekst verklaart nadrukkelijk dat iedere gelovige bij zijn redding de Geest van Christus ontvangt. De veronderstelling dat de 'Geest van Christus' en de 'Geest van God' synoniem zijn, heeft velen ertoe gebracht te geloven dat iedere christen bij zijn redding de Heilige Geest ontvangt. Dit is echter in tegenspraak met voorbeelden die in het boek Handelingen worden gegeven (zie opmerking 6 bij Hand. 2:4;³¹ opmerking 3 bij Hand. 8:16,³² en opmerking 1 bij Hand. 19:1)³³.

Het is zeer waarschijnlijk dat de uitdrukking 'Geest van Christus' verwijst naar de wedergeboren geest die iedere gelovige bij zijn redding ontvangt. De uitdrukking 'Geest van God' verwijst mogelijk naar de Heilige Geest die alleen in de gelovige woont als hij de doop met de Heilige Geest ontvangt (zie nogmaals opmerking 6 bij Hand. 2:4).

10 Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

Opmerking 23 bij Romeinen 8:10: Op basis van het voorgaande vers, evenals Johannes 14:20, 2 Korintiërs 13:5 en Kolossenzen 1:27, is Christus in iedere wedergeboren gelovige.³⁴ Daarom zegt Paulus dat het lichaam van iedere christen dood is vanwege de zonde.

Opmerking 24 bij Romeinen 8:10: Het lichaam is dood 'vanwege' de zonde, maar de Geest is leven 'vanwege' de gerechtigheid. Het Griekse woord dat hier met 'vanwege' is vertaald, is 'dia', wat 'een kanaal van een daad, door' betekent. Daarom zijn onze lichamen dood door of vanwege de invloed van zonde in ons leven.

Net zoals sommige mensen die genezen zijn van het poliovirus nog steeds een verminkt lichaam hebben, hebben christenen die bevrijd zijn van de oude mens (zie opmerking 9 bij Rom. 5:21)³⁵ nog steeds te maken met het verderf dat de oude mens in onze fysieke lichamen en ons denken achterliet. Daarom kan

niemand God in het vlees behagen. Het vlees is verdorven en is daarom dood, of niet in staat om naar Gods maatstaf te leven.

Om dit tegen te gaan, zet de Geest van God leven vrij vanwege onze nieuwe rechtvaardige geest die we door geloof in Jezus hebben ontvangen. Zonde heeft een litteken op ons lichaam achtergelaten, maar de Geest van leven binnenin ons is meer dan genoeg om deze problemen te boven te komen. Daarom is het noodzakelijk dat de christen leert hoe hij naar de Geest wandelt en niet naar het vlees.

11 En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont.

Opmerking 25 bij Romeinen 8:11: In dit vers gaat het om meer dan alleen maar het levend maken van onze lichamen bij de tweede komst van Christus, hoewel dat er ook bij is inbegrepen. In het vorige vers had Paulus gezegd dat het lichaam dood is vanwege de zonde, maar dat de Geest levend maakt vanwege gerechtigheid. Hier gaat het om de huidige situatie waar we in dit leven mee te maken hebben.

Ons vlees (zie nogmaals opmerking 3 bij Rom. 7:18) is niet in staat om God op de juiste manier te dienen vanwege de invloed die de zonde erop had. Maar onze situatie is niet hopeloos. God heeft ons Zijn Geest gegeven en we kunnen dit gebrek te boven komen door Hem door ons te laten leven (Gal. 2:20)³⁶. In dit vers geeft Paulus commentaar op deze levend makende kracht van de Heilige Geest voor dit leven en ook de ultieme overwinning als onze fysieke lichamen zullen worden opgewekt.

12 Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven.

Opmerking 26 bij Romeinen 8:12: Paulus zegt hier dat ons vlees ons nooit heeft geholpen. Het is door de zonde krachteloos geworden. Alleen doordat de Heilige Geest in hem woont heeft de christen enige hoop om in overwinning te leven. Daarom zijn we schuldig aan de Geest en zouden we ons aan Hem moeten overgeven.

13 Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven.

Opmerking 27 bij Romeinen 8:13: Paulus spreekt hier van sterven in een figuurlijke zin in plaats van in een letterlijke zin. Hij richt zich tot gelovigen die door de nieuwe geboorte al het eeuwige leven hebben ontvangen (zie nogmaals opmerking 2 bij Joh. 3:3). Hij zegt niet dat ze hun redding zullen verliezen als ze 'naar' het vlees wandelen.

Zoals in opmerking 3 bij Romeinen 6:23 uitgelegd, is 'dood' een woord dat niet alleen naar de fysieke dood verwijst, maar het verwijst ook naar alle effecten van zonde in ons leven. Daarom zegt Paulus dat we een nederlaag ervaren als we naar het vlees wandelen, tegenover het ervaren van overwinning als we naar de Geest wandelen.

Opmerking 28 bij Romeinen 8: 13: Het werkwoord 'doden' is een vertaling van het Griekse woord 'thanatoo', wat 'doden, ombrengen' betekent. Het gaat erom dat we ons lichaam en onze begeerten beheersen door zelfverloochening. Als we onszelf ten aanzien van het vlees doden door zelfverloochening en de leiding van de Heilige Geest volgen, zullen we leven.

14 Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.

Opmerking 29 bij Romeinen 8: 14: Door de Geest van God geleid worden is de ultieme maatstaf waardoor we kunnen weten dat iemand een zoon van God is. Dit roept de vraag op: 'Als je niet door de Geest van God wordt geleid, ben je dan niet wedergeboren?' Het is waar dat iedereen die niet wedergeboren is, niet door de Geest van God wordt geleid en dat iedereen die wedergeboren is, wel door de Geest van God wordt geleid. Maar dit vereist een nadere uitleg.

Ten eerste zijn er verschillende maten waarin iemand door de Heilige Geest wordt geleid. Geen enkele gelovige volgt volledig de leiding van de Heer. Als een absolute maatstaf op dit vers zou worden toegepast, dan zou niemand goed genoeg zijn om een zoon van God te zijn. Met dit in het achterhoofd, worden gelovigen tot op zekere hoogte door de Geest geleid, ook al zouden ze alleen maar Jezus tot hun Heer hebben gemaakt.

Ten tweede veroorzaakt het door de Geest geleid worden niet dat wij een zoon van God zijn, maar omdat wij een zoon van God zijn veroorzaakt dit dat wij door de Geest geleid worden. Iedere gelovige heeft de Geest van God om hem te leiden, maar dat betekent niet dat iedere gelovige acht slaat op Zijn leiding (zie opmerking 3 bij Joh. 10: 3)³⁷. In dit verband heeft Paulus er net over gesproken om het vlees te verloochenen door de kracht en leiding van de Heilige Geest. Nu wijst hij er gewoon op dat voor iedere christen de leiding van de Heilige Geest beschikbaar is om dit voor elkaar te krijgen.

Opmerking 30 bij Romeinen 8: 14: Sommige mensen hebben geprobeerd een onderscheid te maken tussen 'een kind van God zijn' en 'een zoon van God zijn'. Ze zeggen dat een 'kind van God' iedere wedergeboren gelovige is, terwijl een 'zoon van God' alleen naar een volwassen christen verwijst. Oppervlakkig gezien lijkt dit goed, maar verdere studie laat zien dat er geen verschil is.

In Galaten 4 wordt hetzelfde woord 'zonen' gebruikt en wordt het toegepast op alle gelovigen. In Galaten 4:6 staat: 'En, dat gij zonen zijt – God heeft de Geest zijns Zoons uitgezonden in onze harten, die roept: Abba, Vader.'³⁸ En in Romeinen 8: 9 staat: 'Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe.' Omdat iedere gelovige de Geest van Christus moet hebben (Rom. 8: 9) en iedere zoon van God de Geest van Zijn Zoon heeft die uitroept 'Abba, Vader' (Gal. 4:6), kunnen we duidelijk zien dat iedere wedergeboren gelovige een zoon van God is. Daarom zijn de woorden zonen en kinderen uitwisselbaar te gebruiken en kan hier geen leerstelling over verschillende niveaus van volwassenheid uit worden afgeleid.

15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.

Opmerking 31 bij Romeinen 8:15: De geest van slavernij is een verwijzing naar de oude zondige natuur (zie nogmaals opmerking 9 bij Rom. 5:21). Het feit dat Paulus zegt: 'gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij'³⁹ is een verder bewijs dat onze oude zondige natuur niet alleen maar officieel dood is, maar dat deze verdwenen is uit het leven van de gelovige (zie opmerking 3 bij Rom. 6:2)⁴⁰.

Opmerking 32 bij Romeinen 8:15: Wij zijn door aanneming zonen van God.⁴¹ Jezus was van nature de Zoon van God. Het is zoals Jezus tegen de Joden zei, dat wij de duivel tot vader hadden (Joh. 8:44; Ef. 2:3)⁴², maar Jezus kocht ons vrij en maakte dat wij als zonen van God werden aangenomen.

16 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.

Opmerking 33 bij Romeinen 8:16: In 1 Johannes 5:10 staat: 'Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zich'. In vers 13 vervolgt Johannes: 'Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt.' De Geest getuigt dus met onze geest om ons ervan te verzekeren dat we kinderen van God zijn (1 Joh. 3:19)⁴³.

17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.

Opmerking 34 bij Romeinen 8:17: We zijn niet alleen erfgenamen, we zijn mede-erfgenamen van Christus. Hoe geweldig zou het al zijn als we een hoeveelheid van Gods heerlijkheid en kracht zouden erven. Maar te bedenken dat we gelijkwaardig meedelen met Degene die alles heeft geërfd wat God is en heeft, gaat ons voorstellingsvermogen te boven. Dit is een ontzaglijke zegen, maar het legt ook een enorme verantwoordelijkheid op ons.

Net zoals een cheque die aan twee mensen is uitgeschreven niet verzilverd kan worden zonder het endossement van beide partijen,⁴⁴ kunnen we geen gebruikmaken van het mede-erfgenaamschap van Jezus zonder onze medewerking. Veel christenen, die zich hier niet van bewust zijn, vertrouwen erop dat de Heer voor hen de privileges van hun redding zal bewerkstelligen. Ze zijn zich er terdege van bewust dat ze zonder Hem niets kunnen doen, maar ze beseffen niet dat Hij zonder ons niets zal doen (Ef. 3:20)⁴⁵.

De wijze waarop wij onze handtekening achter op de cheque plaatsen is door te geloven dat wat God in Zijn Woord heeft beloofd waar is en hiernaar te handelen. Jezus heeft al Zijn naam getekend op iedere belofte in het Woord. Wij wachten niet op Hem. Hij wacht op ons.

18 Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

Opmerking 1 bij Romeinen 8:18: Dit is een zeer belangrijke verklaring. Paulus zei niet dat deze heerlijkheid 'aan' ons zou worden geopenbaard, maar juist 'over' ons.⁴⁶ De volledige heerlijkheid van God waarvan christenen dromen dat ze die in de eeuwigheid zullen ontvangen, is hier op aarde al in ons.

In 2 Tessalonicenzen 2:14 zei Paulus: 'Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus.' En in 1 Petrus 5:1 zei Petrus dat hij een deelgenoot is (tegenwoordige tijd) van de heerlijkheid, welke zal (toekomstige tijd) geopenbaard worden. Ook bad Paulus voor de Efeziërs dat de Heer hen de Geest van wijsheid en van openbaring zou geven om Hem recht te kennen, zodat zij zouden weten hoe rijk de heerlijkheid van Zijn erfenis is die al in de heiligen is (Ef. 1:17-18)⁴⁷.

Dit laat er geen twijfel over bestaan dat de geest van de christen al compleet is. We hebben niet meer geloof, meer kracht of meer zalving nodig. We moeten gewoon meer gebruiken wat we al hebben ontvangen. Veel christenen zullen verbijsterd zijn als ze voor God staan en beseffen dat alle dingen waar ze voor gebeden hebben al vanaf het moment dat ze geloofden binnenin hen waren (zie opmerking 3 bij Matt. 26:41)⁴⁸.

19 Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.

Opmerking 2 bij Romeinen 8:19: De woorden 'reikhalzend verlangen' zijn vertaald uit het Griekse woord 'apokaradokia'. Dit woord wordt slechts tweemaal gebruikt in het Nieuwe Testament (hier en in Fil. 1:20, met 'vurig verlangen' vertaald)⁴⁹. Het is een samengesteld woord met de betekenis: 'intense verwachting' of ook wel 'ingespannen nastreven' of 'met uitgestrekt hoofd wachten', 'steeds maar weer tot het einde toe verwachten'. Het woord geeft aan dat alle andere dingen aan de kant worden gezet en dat op één voorwerp wordt geconcentreerd.

Dit vers maakt daarom duidelijk dat de hele schepping vurig en intensief naar de dag verlangt waarop de heerlijkheid van God, die al in de heiligen van God geplaatst is, openbaar zal worden. Die dag zal niet eerder aanbreken dan bij de tweede komst van de Heer, maar het is logisch om te denken dat, elke keer als een heilige Zijn heerlijkheid hier op aarde zichtbaar maakt, de schepping zich in zekere mate daarover verheugt.

Opmerking 3 bij Romeinen 8:19: In de verzen 19–22 is het woord 'schepping' een vertaling van het Griekse woord 'ktisis' wat letterlijk 'datgene wat is geschapen' betekent.

Opmerking 4 bij Romeinen 8:19: Het 'openbaar worden' is een manifestatie van een bestaan, een werkelijkheid, aanwezigheid van een persoon, voorwerp of kwaliteit. Je kunt niet iets openbaar laten worden dat niet bestaat. Het is zoals de apostel Johannes zei: 'Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen' (1 Joh. 3:2). We zijn al de kinderen van God. Dit is niet iets dat zich nog moet voordoen. De hele schepping wacht totdat wij openbaar maken wat al in ons is.

20 Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) hem, die haar daaraan onderworpen heeft,

Opmerking 5 bij Romeinen 8:20: Veel mensen hebben gemeend dat menselijke wezens ook horen bij de schepping, waarover in dit vers wordt gesproken. Dit

staat echter in tegenstelling tot de verzen 22-23 die duidelijk de heiligen uitsluiten. In vers 21 staat dat de schepping bevrijd zal worden van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen Gods. Als de schepping ook zou verwijzen naar niet geredde mensen, dan zou dit de ultieme verzoening van het menselijk ras met God betekenen. Maar dit wordt niet in de Schrift geleerd. Daarom is het waarschijnlijker dat de schepping waarvan hier wordt gesproken de hele schepping is, levend en niet-levend, met uitzondering van mensen. Paulus zegt hier dat de hele schepping er niet voor koos om tegen God te rebelleren. Alleen de mens zondigde. Toch bracht de Heer de rest van de schepping, tegen diens keuze in, met ons in onze vervloekte staat, zodat Hij de schepping tezamen met de mensheid ook kon verlossen.

Neem bijvoorbeeld het dierenrijk. In Genesis 1:30 staat dat aan al het gedierte al het groene kruid tot spijze was gegeven.⁵⁰ Er waren geen vleesetende dieren. Toch begon, nadat de mens had gerebelleerd, een deel van het dierenrijk elkaar te verslinden, zoals we tegenwoordig zien. Dit was niet het oorspronkelijke plan van God en het gebeurde niet vanwege een specifieke zonde van de dieren. God onderwierp het dierenrijk aan dezelfde vruchteloosheid waartoe de mens was vervallen, om het dierenrijk ook te kunnen verlossen.

Het dierenrijk, evenals de onbezielde schepping, zal van de vergankelijkheid bevrijd worden die we nu zien, om in de glorierijke vrijheid van de kinderen van God te wandelen. Het is niet duidelijk of ieder dier dat ooit heeft geleefd, zal worden opgewekt, maar het is wel duidelijk dat het dierenrijk vertegenwoordigd zal zijn.

De Schriften verkondigen deze vrijheid voor de schepping wanneer het spreekt van het kind dat met de slang zal spelen, de wolf en de panter die vredig bij de schapen zullen liggen, de leeuw en het lam, de koe en de berin die samen zullen weiden en de leeuw die stro zal eten als een rund (Jes. 11:8; Jes. 11:6-7; Jes. 65:25)⁵¹. We weten dat er in de hemel dieren zullen zijn, omdat de heiligen bij de tweede komst van Jezus op witte paarden rijden (Openb. 19:14)⁵².

Samenvattend: het dierenrijk werd in dezelfde gedegenereerde staat als de mensheid gestort, zodat ze met ons in vrijheid konden worden verlost. Daarom kunnen we verwachten dat op de nieuwe aarde, waar de heiligen voor eeuwig zullen leven (Openb. 21:1-7)⁵³ er dieren in harmonie met elkaar en met de mens zullen leven, zoals God oorspronkelijk in Zijn eerste schepping had bedoeld.

Opmerking 6 bij Romeinen 8:20: Het Griekse woord dat met 'vruchteloosheid' is vertaald, is het woord 'mataiotes', wat betekent 'leegheid als gevolg hebbend'. In dit vers betekent het met name 'niet in staat zijn de bedoelde resultaten te krijgen vanwege de zonde'. Hier gaat het over de niet-menselijke schepping die onderworpen is aan vergankelijkheid, wat niet Gods oorspronkelijke bedoeling was.

21 in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.

Opmerking 7 bij Romeinen 8:21: God maakte de schepping onvrijwillig onderworpen aan dezelfde vergankelijkheid waarin de mens uit vrije wil kwam, zodat Hij ons door de verlossing weer kon verenigen tot de glorievolle schepping die Hij oorspronkelijk had bedoeld.

22 Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensood is.

Opmerking 8 bij Romeinen 8:22: Vaak zijn we overweldigd door de perfecte balans die we in de hele natuur zien. Hoe schitterend het ook mag lijken, het is niet het beste wat God heeft. De schepping zoals we die tegenwoordig zien is verdorven en veel minder dan hoe God het oorspronkelijk had bedoeld. De hele schepping zucht en is in barensood en zal niet eerder worden verlost dan wanneer de kinderen van God openbaar worden.

23 En niet alleen zij, maar ook wij zelf, [wij,] die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.

Opmerking 9 bij Romeinen 8:23: De Heilige Geest wordt de 'eerste gave' van onze redding genoemd. Als er een eerste gave is, dan moeten er meer gaven zijn. Paulus schreef dat de Heilige Geest het onderpand van onze redding is en dat er nog meer zal komen (2 Kor. 5:5; Ef. 1:14)⁵⁴.

Onze redding in dit leven is geweldig, maar het is niet volledig. Ons vlees (zie nogmaals opmerking 3 bij Rom. 7:18) is een voortdurende bron van moeilijkheden en zelfs christenen die in de overwinning leven zuchten tot de tijd komt wanneer wij van dit vlees zullen worden vrijgemaakt en van ons lichaam worden verlost (2 Kor. 5:1-4)⁵⁵.

Opmerking 10 bij Romeinen 8:23: In de Statenvertaling staat de zinsnede 'verwachtende de aanneming tot kinderen'. Het woord 'aanneming' wordt in het Nieuwe Testament vijf keer gebruikt (Rom. 8:15, 23; 9:4; Gal. 4:5; Ef. 1:5)⁵⁶. Mensen trekken veel conclusies uit dit woord, die allemaal hun waarde hebben, maar dit vers maakt zeer duidelijk dat het woord 'aanneming' verwijst naar de tijd wanneer wij onze verheerlijkte lichamen zullen ontvangen.

Opmerking 11 bij Romeinen 8:23: Jezus kocht onze verlossing voor onze geest, ziel en lichaam. Maar onze verlossing is nog niet voltooid. Onze geest is het enige deel van ons dat totale verlossing heeft ervaren (zie nogmaals opmerking 3 bij Matt. 26:41).

Het woord 'verlossing' is een vertaling van het Griekse woord 'apolutrosis' dat 'volledig vrijkopen' betekent. Het heeft echter niet alleen betrekking op de betaling van losgeld, maar ook op het vrijzetten dat een gevolg daarvan is. Paulus spreekt van de tijd wanneer wij in onze lichamen zullen ervaren wat Jezus al voor ons heeft gekocht.

Dit kan worden geïllustreerd door de manier waarop we spaarzegels gebruiken. Eerst moeten deze zegels worden gekocht en daarna worden ze ingewisseld voor het gewenste product. De aankoop is belangrijk, maar de inwisseling ook.

Niemand wil eigenlijk de zegels, maar men wil datgene waar de zegels voor kunnen worden ingewisseld.

Onze gehele redding is al gekocht met het bloed van Jezus, maar onze lichamen zijn nog niet ingewisseld. Dat wil zeggen dat we nog niet alle voordelen van de omwisseling in onze fysieke lichamen hebben ontvangen. Dit zal plaatsvinden bij de tweede komst van de Heer als we onze nieuwe verheerlijkte lichamen ontvangen (zie opmerking 3 bij Luc. 24:39)⁵⁷.

24 Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet?

Opmerking 12 bij Romeinen 8:24: In Efeziërs 2:8 staat: 'Want door genade zijt gij behouden, door het geloof'. Zijn deze twee verzen met elkaar in tegenspraak? Helemaal niet. Wij zijn gered door geloof te stellen in wat God heeft voorzien, maar hoop is een belangrijk deel van geloof (zie opmerking 12 bij Rom. 5:4)⁵⁸.

Dit vers maakt duidelijk dat hoop niet is gebaseerd op wat gezien kan worden. Iemand die zegt: 'Ik heb geen reden om te hopen' begrijpt niet wat hoop is. Hoop komt rechtstreeks van God (Rom. 15:13)⁵⁹ door Zijn Woord (Rom. 15:4)⁶⁰.

25 Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding.

Opmerking 13 bij Romeinen 8:25: Dit vers verbindt geduld en hoop ondubbelzinnig samen. Hoop brengt geduld voort. Als we geduld nodig hebben, dan hebben we hoop nodig (zie opmerking 10 bij Rom. 5:3)⁶¹.

26 En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Opmerking 1 bij Romeinen 8:26: Het woord 'evenzo' benadrukt dat op dezelfde manier als hoop ons helpt te volharden tot de verlossing van ons lichaam (vers 23), de Heilige Geest ons helpt met de zwakheden van ons vlees door voor ons te pleiten.

Opmerking 2 bij Romeinen 8:26: 'Te hulp komen' komt van het Griekse woord 'sunantilambanomai' dat betekent: 'samen tegenover iets vasthouden', dus de Heilige Geest werkt met ons samen. Het woord beschrijft een vereniging en niet dat de Heilige Geest al het pleiten voor ons in Zijn eentje doet. De Heilige Geest helpt ons als we bidden, maar Hij doet het niet automatisch voor ons.

Opmerking 3 bij Romeinen 8:26: Het Griekse woord dat in dit vers met 'zwakheid' is vertaald, is 'astheneia', wat zwakheid van lichaam of denken betekent. Het houdt een kwaal of plaag of morele zwakheid in. Het woord komt op meerdere plaatsen voor als zwakheid (1 Kor. 2:3; 15:43; 2 Kor. 12:9; 13:4; Heb. 11:34)⁶². Het is dus duidelijk te zien dat dit woord een mentale of morele zwakheid beschrijft en niet een ziekte.

Paulus gaat door met te beschrijven wat deze zwakheid is wanneer hij zegt: 'Want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren'. De zwakheid in deze tekst is de zwakheid die ontstaat als we niet weten hoe we moeten bidden.

Opmerking 4 bij Romeinen 8:26: Voor talloze gelovigen is dit een bemoedigende tekst geweest. Het is duidelijk dat niemand van ons precies weet hoe we in iedere situatie moeten bidden. Daarom is het een troost te weten dat de Heilige Geest er is om ons te helpen. Maar zoals in opmerking 2 bij dit vers al is opgemerkt, helpt Hij ons. Hij doet niet het bidden voor ons, maar door ons.

Zelfs Jezus putte uit deze bediening van de Heilige Geest. In Johannes 11:33 en 38 staat dat Jezus twee keer bewogen werd (SV)⁶³ in de Geest toen Hij Lazarus uit de dood opwekte. Wat voor zwakheid had Jezus dat Hij deze bediening van de Heilige Geest nodig had? Jezus had geen zonde, maar Hij had een zwakheid. Het was Zijn fysieke geest. Zelfs een zondeloze menselijke geest kon het opwekken van een man uit het graf na vier dagen niet bevatten. Als Jezus de Heilige Geest nodig had om Hem te helpen toen Hij niet wist hoe Hij moest bidden, dan zou dit zeker een belangrijke bediening van de Heilige Geest in ons leven moeten zijn.

Opmerking 5 bij Romeinen 8:26: Dit pleiten van de Heilige Geest is met onuitsprekelijke verzuchtingen. Sommige Geestvervulde christenen hebben gezegd dat dit betekent dat het verzuchtingen zijn die niet in normale taal geuit kunnen worden en dat het verwijst naar het spreken in tongen (zie opmerking 13 bij Marc. 16:17⁶⁴, en opmerking 9 bij Hand. 2:4⁶⁵). Toch verwijst dit naar een bidden dat anders is dan het spreken in tongen.

Het 'bewogen' zijn van Jezus in Johannes 11:33 en 38 is precies dezelfde bewoording die hier in Romeinen 8:26 wordt gebruikt, en in die gevallen is het gemakkelijk te zien dat er geen woorden werden uitgesproken. Het was zoals hier in de Schrift staat, een verzuchting in de Geest.

Bij iedereen die de inwonende aanwezigheid van de Heilige Geest heeft, zal dit gebeuren. Paulus verwees hiernaar in Galaten 4:19 toen hij schreef dat hij ter wille van hen opnieuw weën doorstond.⁶⁶ Zoals in opmerking 16 bij Johannes 11:33 uitgelegd,⁶⁷ is deze verzuchting van de Heilige Geest niet alleen maar een droefheid, maar een gekreun van kwaadheid en weerstand tegen de snode plannen van satan in ons leven. Vaak onderscheiden christenen dit niet, omdat ze denken dat zij bedroefd zijn over hun situatie. Maar dit is de Heilige Geest die samen met ons wil bidden voor onze problemen.

Hoewel de verzuchting onuitsprekelijk is, kun je het onderscheiden. Vaak reageren mensen hierop met hoorbaar gekreun of andere uiterlijke daden. Dit heeft tot religieuze leerstellingen en tradities geleid die onschriftuurlijk zijn en voor veel mensen aanstootgevend. Er is niets mis met onze reactie op de innerlijke werking van de Heilige Geest zolang we onze reacties niet verwarren met de daden van de Heilige Geest. Dit bidden kan niet worden uitgesproken.

Alle vervalsingen die de religie ooit heeft voortgebracht dienen alleen maar om aan te tonen dat iets echt moet zijn. De ware verzuchting van de Geest is onbetaalbaar.

27 En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit.

Opmerking 6 bij Romeinen 8:27: 'Hij, die de harten doorzoekt' is een verwijzing naar God. God kent ons hart en Hij weet dat de Heilige Geest alleen zal bidden om de wil van God te doen. De Heilige Geest is nooit ten einde raad om te weten hoe onze noden naar de Vader moeten worden overgebracht, zoals wij soms zijn. Daarom is de bediening van de Heilige Geest zo belangrijk. Er is zo'n eenheid tussen de Vader en de Heilige Geest dat zelfs Zijn verzuchtingen perfect worden begrepen.

28 Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.

Opmerking 7 bij Romeinen 8:28: Dit is een zeer krachtig vers met een geweldige belofte, maar dit vers is buitengewoon misbruikt en onjuist toegepast. In dit vers staat niet dat alles wat ons overkomt van God is en door Hem wordt gebruikt om Zijn doel in ons leven te bereiken. De Bijbel onderwijst dat niet.

In 2 Petrus 3:9 staat duidelijk dat de Heer 'niet wil dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.'⁶⁸ Toch gaan veel mannen en vrouwen verloren, omdat ze de keuze hebben. Voor wat betreft de redding wordt in de levens van veel mensen Gods wil dus niet gedaan.

Voor wat betreft fysieke genezing staat in de Bijbel dat Jezus al in genezing voor ons heeft voorzien (Jes. 53:5,⁶⁹ zie opmerking 2 bij Matt. 8:17,⁷⁰ 1 Petr. 2:24)⁷¹ en dat het Gods wil voor ons is dat wij genezen zijn (3 Joh. 2)⁷². Toch is niet iedereen genezen en hun ziektes werken niet automatisch een reddend doel uit in hun leven (zie opmerking 2 bij Joh. 9:2,⁷³ en opmerking 4 bij Joh. 11:4)⁷⁴.

Het woord 'nu' verwijst terug naar het vorige vers. Het betekent dat de verklaring dat alle dingen meewerken ten goede is gemaakt nadat Paulus had gezegd dat de Heilige Geest voor ons pleit. Als we niet met de Heilige Geest samenwerken, zodat Hij voor ons kan pleiten, dan zullen alle dingen niet meewerken ten goede voor ons.

In dit vers staat ook 'voor hen die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.' Dat betekent niet dat het op alle mensen slaat. Dit vers is echter gebruikt om te proberen zelfs ongelovigen te overtuigen dat God de omstandigheden van hun leven beheerst. Dat is niet de boodschap van dit vers.

Ook staat in dit vers niet dat alle dingen die wij op ons pad vinden van God komen, maar dat de Heer ze juist ten goede kan doen meewerken voor ons door het pleiten van de Heilige Geest. In Romeinen 6:16 staat duidelijk dat als we ons in dienst stellen van de duivel, wij zijn slaven worden.⁷⁵ Het onjuiste onderwijs dat ons niets overkomt dan wat God wil, of toestaat, heeft ervoor gezorgd dat veel mensen zich overgeven aan slavernij aan satan in plaats van hem te weerstaan (Jak. 4:7)⁷⁶.

Mensen kunnen vertellen over ervaringen waarin ze door hun tragedie heen grote lessen hebben geleerd en ze beweren dat deze negatieve ervaring de enige

manier is waarop de Heer Zijn wil in hun leven kon bewerkstelligen. Maar nogmaals, dat is niet wat de Bijbel onderwijst (zie opmerking 7 bij Rom. 3:4)⁷⁷.

In 2 Timoteüs 3:16-17 staat: 'Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.' In vers 17 staat dat Gods Woord ons volkomen en tot alle goed werk volkomen toegerust maakt. Dat betekent dat we het niet nodig hebben om door ontberingen te leren. Gods Woord is er voor verbetering en opvoeding.

Hoewel het niet door God voor ons bestwil is bepaald, zal ieder van ons beproevingen doormaken. Daarom kunnen en zouden we leren van onze beproevingen, maar Gods Woord zou ons hetzelfde hebben kunnen leren en met veel minder verdriet. Iedereen die aan zijn problemen toegeeft omdat hij gelooft dat ze van God zijn gekomen om hem iets te leren, maakt een grote vergissing. Die vergissing staat de duivel toe om veel leed in zijn leven toe te brengen.

Vers 28 belooft ons dat als we de Heilige Geest door ons laten pleiten met deze onuitsprekelijke verzuchtingen, we er zeker van kunnen zijn dat ondanks wat de duivel ook op ons pad mag brengen, God die situatie zal omkeren en ten goede voor ons zal uitwerken.

29 Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen;

Opmerking 1 bij Romeinen 8:29: Het woord 'voorkennis' verwijst ernaar dat God van tevoren weet wie Zijn aanbod tot redding zal aannemen voordat het feitelijk gebeurt. De Schrift leert ons dat wij (de gelovigen) in Christus voor de grondlegging der wereld zijn uitverkoren (Ef. 1:4)⁷⁸. Gods almacht is zo oneindig dat Hij van tevoren onze keuzes kent.

De Schrift maakt ook bekend dat er een aantal dingen zijn die God niet van tevoren weet. In het boek Jeremia zei God tweemaal dat het niet in Hem was opgekomen dat de mensen hun kinderen aan demonische goden zouden offeren (Jer. 19:5; 32:35)⁷⁹. Er zijn dingen waarvan God Zelf zei dat Hij ze niet had voorzien.

Het is het meest waarschijnlijk dat de Heer almachtig is om alles van tevoren te weten, maar dat Hij er gewoon voor kiest om die almacht niet in iedere situatie te gebruiken. Hij vertelde ons om wijs te zijn tot het goede, maar onbesmet van het kwade (Rom. 16:19)⁸⁰. Hij vertelde ons ook om te denken aan al wat waar is, al wat waardig is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat beminnelijk is, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient.⁸¹ Dat is de manier waarop Hij ernaar verlangt dat wij zijn, omdat dat de manier is waarop Hij is.

Daarom toonde God Zich verrast toen Adam en Eva van de verboden boom hadden gegeten, omdat Hij het waarschijnlijk ook was.⁸² Zoals we er al met de tekst van Efeziërs 1:4 op hebben gewezen, koos God ons in Christus voor de grondlegging der wereld. Voordat de mens zelfs maar was geschapen, wist Hij dat de zonde zijn intrede zou doen en dat verlossing nodig was. Maar klaarblijkelijk gebruikte Hij deze voorkennis niet in die mate dat Hij iedere

beweging die de mens zou maken wist. Er wordt hier geen reden voor gegeven, maar één reden is zeer zeker dat een absoluut gebruik van Gods voorkennis Zijn relatie met de mens in de weg zou staan.

God had twee engelen naar Sodom en Gomorra gestuurd om te zien of hun daden werkelijk zo slecht waren als Hij had vernomen (Gen. 18:20-19:29)⁸³. De Heer stelde Abraham op de proef (Gen. 22:1-10)⁸⁴. Nadat Hij Abraham op de proef had gesteld zei Hij: 'Nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden.' (Gen. 22:12)⁸⁵. Het berouwde de Heer dat Hij Saul tot koning had aangesteld toen Hij zag hoe Saul bleek te zijn (1 Sam. 15:11)⁸⁶. En de Schrift geeft nog veel meer voorbeelden.

Gods almacht om alles van tevoren te weten is onbeperkt, maar door Zijn keuze weet God niet ieder detail. Het begrijpen van voorkennis geeft een basis voor het begrijpen van voorbestemming, roeping en verkiezing (1 Petr. 1:2)⁸⁷.

Opmerking 2 bij Romeinen 8:29: Dit vers geeft de sleutel om het antwoord op de leer van voorbestemming te ontsluiten. Voorbestemming is afhankelijk van voorkennis.

Het woord 'voorbestemming' of 'predestinatie' betekent dat iets vooraf is vastgelegd of bepaald. 'Voorbestemmen' wordt slechts viermaal gebruikt in het Nieuwe Testament (Rom. 8:29, 30; Ef. 1:5, 11)⁸⁸. Men heeft deze leerstelling zo opgevat dat het zegt dat God alles in iemands persoonlijk leven van tevoren heeft bepaald, inclusief of hij gered zal worden of verloren zal gaan. Deze opvatting is niet in overeenstemming met andere leerstellingen of voorbeelden in de Schrift. Deze overtuiging zal iemands motivatie om het kwade te bestrijden en het goede te doen afbreken. Als God van tevoren al alles heeft bepaald wat in je leven zal gebeuren, dan is alles wat jou overkomt de wil van God, zelfs zonde. Dat is niet waar.

Dit vers beperkt Gods voorbestemming tot alleen diegenen die Hij tevoren gekend heeft. Dit betekent dat alleen die mensen voorbestemd zijn van wie God wist dat zij Zijn aanbod tot redding zouden aanvaarden. Hij bestemt mensen niet voor om gered te worden of verloren te gaan. Degenen die Hij tevoren gekend heeft in Christus zijn voorbestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van Christus. Zoals we kunnen waarnemen, dwingt God zelfs niet eens om dat nu al te laten gebeuren. Bij sommige christenen zal het niet gebeuren totdat zij hun verheerlijkte lichamen ontvangen, maar het zal gebeuren.

God gaf ieder individueel persoon een vrije wil en God zal die vrije wil geen geweld aan doen, behalve op de dag des oordeels. Zelfs dan zal God alleen die keuzes ten uitvoer brengen die ieder al uit eigen wil heeft gemaakt. Iedereen heeft een door God gegeven recht om naar de hel te gaan als hij dat wil.

Zoals in het vorige vers, Romeinen 8:28, vermeld, doet God alle dingen ten goede werken voor hen die God al liefhebben. Zelfs dan neemt Hij niet onze vrije wil weg. Niet alles wat ons overkomt is goed en van God. In Zijn oneindige wijsheid kan God het echter ten goede doen meewerken. Vers 29 gaat door om de waarheid verder uit te bouwen dat God vóór ons is en dat diegenen die bij Hem voor redding zijn gekomen tot het einde toe gered zullen zijn.

Als het juist wordt begrepen, geeft dit vers een grote geruststelling aan de gelovige dat God vóór hem is en met hem werkt om hem tot de wasdom der volheid van de Heer Jezus Christus te brengen (Ef. 4:13)⁸⁹.

Opmerking 3 bij Romeinen 8:29: Het woord 'eerstgeborene' is een vertaling van het Griekse woord 'prototokos'. Dit is een samengesteld Grieks woord dat bestaat uit 'protos' wat 'eerste' betekent (in tijd, plaats, volgorde en belangrijkheid) en 'tikto' wat 'voortbrengen' betekent (van zaad). Daarom kan het woord 'eerstgeborene' zowel naar eerste in volgorde of eerste in belangrijkheid verwijzen. Beide betekenissen zijn op Jezus van toepassing.

Hoewel anderen eerder dan Jezus uit de dood werden opgewekt (zie opmerking 3 bij Marc. 16:6)⁹⁰ was Jezus de eerste die uit de dood werd opgewekt en nooit meer stierf. Jezus was ook de eerste in belangrijkheid omdat Zijn opstanding alle andere opstandingen mogelijk maakt.

In dit verband benadrukt Paulus dat we voorbestemd zijn om als Jezus te zijn en hij haalt de tekst aan waarin werd voezegd dat Jezus de eerstgeborene zou zijn (Ps. 89:28)⁹¹. Daarom gaat het hier erom in welke mate we naar het beeld van Jezus gelijkvormig zullen worden. Er zijn andere kinderen die als Jezus zullen worden en in die zin is 'eerstgeborene' hier gebruikt.

30 en die Hij tevoren bestemd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

31 Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn?

Opmerking 4 bij Romeinen 8:31: Het achtste hoofdstuk van de Romeinenbrief kwam als een antwoord op de hopeloosheid van het vlees om ooit God te kunnen behagen, waarover Paulus in het zevende hoofdstuk schreef. Het achtste hoofdstuk is vol met overwinning door de inwonende aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest.

Paulus schreef dat de Heilige Geest voor ons pleit (verzen 26-27), dat God alle dingen voor ons ten goede doet meewerken (vers 28) en dat we zijn voorbestemd om gelijkvormig te worden aan het beeld van Jezus (vers 29). Nu trekt hij uit al deze zaken een conclusie. Als God voor ons is (wat precies is wat Paulus zei) dan kan niemand erin slagen tegen ons te zijn. Dit is een uitroep van overwinning voor het Geest-beheerste leven en Paulus gaat hier tot het eind van dit hoofdstuk mee door.

32 Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?

Opmerking 5 bij Romeinen 8:32: Paulus had deze zelfde redenering al gebruikt in Romeinen 5:6-10.⁹²

33 Wie zal uitverkorenen Gods beschuldigen? God is het, die rechtvaardigt;

Opmerking 6 bij Romeinen 8:33: Als de Almachtige God alle beschuldigingen tegen ons heeft laten vallen vanwege ons geloof in Christus, waarom zouden wij ons dan nog druk maken over de beschuldigingen van anderen?

34 wie zal veroordelen? Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit.

Opmerking 7 bij Romeinen 8:34: Jezus pleit voor ons. Daarom kan Jezus niet Degene zijn die ons veroordeelt. Pleiten en veroordelen zijn tegengesteld.

35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard?

Opmerking 8 bij Romeinen 8:35: Noch mensen, noch externe dingen kunnen ons scheiden van de liefde van Christus. De enige manier voor een gelovige om ontheven te worden van de liefde van Christus is om door zijn geloof in Christus te ontkennen (zie opmerking 5 bij Hand. 5:5,⁹³ opmerking 4 bij Hand. 12:23)⁹⁴.

36 Gelijk geschreven staat: Om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn gerekend als slachtschappen.

37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.

Opmerking 9 bij Romeinen 8:37: Hoe kun je meer dan een overwinnaar zijn? Een overwinnaar heeft de zege en de oorlogsbuit, maar hij moest vechten om dit te verkrijgen. Wij zijn meer dan overwinnaars, omdat we de zege en oorlogsbuit hebben, maar we hoefden er niet voor te vechten. Jezus heeft gevochten en deze strijd voor ons gewonnen en alles wat wij hoeven te doen is daar de voordelen van plukken. Dat is meer dan een overwinnaar zijn.

38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten,

39 noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.

Eindnoten Romeinen – hoofdstuk 8:

(Om in Word terug te gaan: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies 'Ga naar eindnoot')

¹ Rom. 7:14-24 Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde. Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik. Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is. Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wens is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet. Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dát doe ik. Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?

² Rom. 5:5 en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is,

³ *Rom. 7:15 Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik.*

Opmerking 1 bij Romeinen 7:15: Er is veel over gediscussieerd of Paulus in deze verzen zichzelf beschreef voordat hij bekeerd werd of dat hij de vleeselijkheid beschreef die na alle jaren waarin hij met de Heer wandelde nog steeds in hem aanwezig was. Beschrijft Paulus een toestand die door de nieuwe geboorte al is afgedaan, of zegt hij dat zelfs volwassen christenen gedoemd zijn tot een leven van schizofrenie (letterlijk: gespleten geest), waarbij een deel van ons God wil dienen en een ander deel van ons de duivel wil dienen? Feitelijk heeft Paulus het over geen van beide. Hij geeft een uiteenzetting over de onmogelijkheid om God in onze eigen kracht te dienen, of we nu verloren of gered zijn. Het vlees is onwillig en niet in staat om de wet van God te vervullen, en als een christen probeert de gerechtigheid van de wet door zijn eigen wilskracht te vervullen, dan zal hij daartoe in gebreke blijven, net zoals iemand die niet is wedergeboren. Paulus beschrijft de nutteloosheid om te proberen gunst bij God te verkrijgen door onze eigen goedheid, of we nu wel of niet een christen zijn. Dit is in de hele brief aan de Romeinen het thema geweest.

Romeinen 7 is een hoofdstuk dat een beschrijving geeft van de hopeloosheid van de mens om de gerechtigheid van de wet op eigen kracht te houden. Slechts eenmaal gebruikt Paulus in dit hoofdstuk het woord 'geest' (in vers 6). In tegenstelling daarmee wordt het woord 'geest', 'Geest' of 'Geestes' wel 21 keer gebruikt in Romeinen 8, een hoofdstuk dat het antwoord geeft op de hopeloosheid van Romeinen 7.

In deze verzen van Romeinen 7 beschrijft Paulus niet een strijd die tussen de nieuwe en de oude mens aan de gang is. Hij stelt de volkomen onmacht van de mens om zichzelf te redden vanwege zijn bedorven vlees tegenover de levensveranderende kracht van Christus zoals in hoofdstuk 8 wordt beschreven.

De apostel Paulus leefde niet een leven van voortdurend falen, waarbij hij het goede dat hij wenste te doen niet kon uitwerken, maar waarbij hij het kwade dat hij niet wenste te doen wel deed. Zo'n soort leven leefde hij niet, want hij leefde niet meer, maar Christus leefde in hem (Gal. 2:20). Christus in Paulus maakte in het leven van Paulus een heiligheid openbaar die niet werd geëvenaard.

Als hij echter zijn afhankelijkheid van Christus had opgegeven en zou hebben geprobeerd het christelijke leven op eigen kracht te leven, dan zou de toestand van Romeinen 7:15-24 zijn eigen ervaring zijn geweest. Ons vlees is verdorven door zonde en hoewel we ons denken kunnen vernieuwen door Gods Woord (Rom. 12:2) kunnen we ons vlees nooit zodanig verheffen dat het de wet van God kan vervullen. Daarom is het goede nieuws van Romeinen 8 dat God voor ons heeft gedaan wat de wet niet kon doen vanwege de zwakheid van ons vlees (Rom. 8:3) en het enige dat wij hoeven te doen is het door geloof te ontvangen.

⁴ Rom. 8:34 wie zal veroordelen? Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit.

⁵ 2 Kor. 3:9 Want indien de bediening, die veroordeling brengt, heerlijkheid was, veel meer is de bediening, die rechtvaardigheid brengt, overvloedig in heerlijkheid.

⁶ Rom. 3:19 Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God, NBV: Wij weten dat de wet in alles wat hij zegt alleen tot degenen spreekt die aan de wet zijn onderworpen. Maar uiteindelijk wordt ieder mens het zwijgen opgelegd en staat de hele wereld schuldig voor God.

⁷ *Rom. 4:15 De wet immers bewerkt toorn; waar echter geen wet is, is ook geen overtreding.*

Opmerking 3 bij Romeinen 4:15: De wet van God zette de toorn van God vrij (zie opmerking 4 bij Joh. 3:36). Zonder de wet was er geen toorn, omdat er zonder de wet geen overtredingen waren. In 1 Johannes 3:4 staat: 'Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid.' Voordat de wet van God was gegeven, rekende God daarom de zonden van de mensen hen niet toe (zie opmerking 2 bij

Rom. 5:13).

Daarom werd Abraham niet gedood omdat hij zijn halfzuster huwde (zie opmerking 5 bij Rom. 4:3) en Jakob werd niet gedood omdat hij de zuster van zijn vrouw trouwde (Lev. 18:18). God had nog niet de wet met betrekking tot deze dingen gegeven en daarom begingen deze mannen geen opzettelijke overtreding. Toen de wet van God dus werd gegeven, werd de zonde tot leven gemaakt en stierven wij (zie opmerking 3 en 4 bij Rom. 7:9). De wet bracht dood voort door Gods toorn over onze zonden vrij te zetten (zie opmerking 4 bij Rom. 3:19).

Iedereen die probeert de wet van God te houden met als doel om gerechtvaardigd te worden voor het aangezicht van God, zal ook de toorn van God op zijn leven vrijzetten. Prijs God voor Jezus die ons onder de wet uithaalde en ons onder de genade bracht (Rom. 6:14).

⁸ Ef. 1:5-6 In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

⁹ Deze zinsnede komt niet voor in de NBG51, maar wel in de Statenvertaling: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

¹⁰ *Rom. 7:23 maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is.*

Opmerking 5 bij Romeinen 7:23: Het Griekse woord dat hier drie keer met 'wet' is vertaald is 'nomos' wat betekent: 'een kracht of invloed die tot daden dwingt'. In deze verzen gaat het dus niet rechtstreeks om de oude mens of de zondige natuur, maar eerder om de invloed ervan.

In vers 22 wordt hetzelfde Griekse woord gebruikt om naar de wet van God te verwijzen. Daar is het duidelijk dat hij spreekt over de invloed van God door Zijn voorschriften, en niet de Goddelijke persoon Zelf. Op eenzelfde manier gaat het in vers 23 over de invloed van de oude mens.

Zoals in opmerking 8 bij Romeinen 6:6 is uitgelegd, is de oude mens dood en weg, maar het liet een lichaam achter. Gedragingen en gevoelens die ons nog steeds beïnvloeden totdat we ons denken vernieuwen zijn het lichaam van de oude mens. We hebben niet direct te maken met de oude zondige natuur, maar met de invloed ervan die zich nog steeds doet gelden door ons niet wedergeboren vlees. Het christelijk leven is dus een vernieuwing van ons denken van wie we zijn geworden in Christus, niet een haat voor wie we zijn in onze oude mens.

¹¹ *Rom. 6:23 Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.*

Opmerking 3 bij Romeinen 6:23: Een 'loon' is een 'passende teruggave, vergoeding, compensatie of bezoldiging (SV)'. Zonde heeft een loon dat wordt uitbetaald en niemand kan zonder geloof in Jezus om die 'betalingsdag' heen.

Zoals in opmerking 9 bij Romeinen 5:21 uitgelegd, is de zonde waarvan hier gesproken wordt niet een afzonderlijke zondige daad maar juist de zondige natuur of de oude mens. Iemand die niet een nieuwe geboorte ontvangt zal rekenschap moeten geven van alle slechte dingen die hij heeft begaan als gevolg van zijn zondige natuur (zie opmerking 4 bij Marc. 3:20). Degenen die echter door geloof in Jezus wedergeboren worden, hebben geen zondige natuur en zullen daarom niet deze betaling met de dood ontvangen.

Er wordt hier niet gesproken over de fysieke dood van onze lichamen. Fysieke dood, evenals ieder gevolg van onze zondige natuur (zoals ziekte, depressiviteit, angst, enz.) zijn slechts nevenproducten van de geestelijke dood die al binnenin ons aanwezig was. De Heer vertelde Adam dat op de dag dat hij van de verboden boom zou eten hij zeker zou sterven (Gen. 2:17). Adam stierf die dag niet fysiek, maar hij stierf geestelijk. Zijn fysieke dood kwam 930 jaar later (Gen. 5:5) als een nevenproduct van zijn geestelijke dood. Het loon van dood dat degenen die niet wedergeboren zijn zullen ontvangen, is tweeledig. De Bijbel spreekt van een tweede dood (Openb. 2:11; 20:6, 14; 21:8) wat verbanning naar de poel des vuurs is (zie nogmaals opmerking 4 bij Marc. 3:29) op de dag des oordeels. De eerste dood is scheiding van God (of geestelijke dood) die door Adam werd geërfd (zie opmerking 4 bij Rom. 5:16 en opmerking 6 bij Rom. 5:19).

Dit vers spreekt dus met name over de geestelijke dood die door Adam geërfd was en daarna de tweede dood, wat eeuwige verbanning van God en kwelling in de poel des vuurs is. Maar ieder negatief gevolg van zonde wat niet deel uitmaakte van Gods oorspronkelijke plan voor de mens kan echter ook in het woord 'dood' worden begrepen, omdat dit een rechtstreeks gevolg is van de geestelijke dood.

¹² Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt.

¹³ *Rom. 7:18 Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wensen is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet.*

Opmerking 3 bij Romeinen 7:18: Het woord 'vlees' komt van het Griekse woord 'sarx'. In het Nieuwe Testament komt het woord 'vlees' 122 keer voor en het afgeleide woord 'vleselijk' vier keer (1 Kor. 3:3; 2 Kor. 10:4; Kol. 2:18). Er zijn verschillende manieren waarop het woord 'vlees' of 'vleselijk' in het Nieuwe Testament wordt gebruikt. We kunnen de betekenis van het woord echter in drie categorieën groeperen. Ten eerste kan het verwijzen naar het fysieke vlees van mensen (Luc. 24:39) of dieren (1 Kor. 15:39). Als het woord in deze context wordt gebruikt, is het alleen een beschrijving van de fysieke aard en is het noch goed, noch slecht, wat ook blijkt uit het feit dat Jezus 'vlees' is geworden (Joh. 1:14).

Ten tweede kan 'vlees' de zwakheid of tekortkoming van de mens, of de mens zonder God beschrijven. Op deze manier gebruikte Paulus het woord in Romeinen 8:3 waar hij zei: 'Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees'. Hier bedoelde Paulus dat de mens zonder de levensgevende kracht van God niet in staat is zich aan de wet te houden. Paulus beschreef zijn eigen pogingen om heilig te zijn zonder de kracht van Christus als werken van het vlees (Fil. 3:3-9). 'Het vlees is zwak' (Matt. 26:41).

Ten derde kan 'vlees' verwijzen naar alles wat zondig is in de mens. In Galaten 5:19-21 noemt Paulus de werken van het vlees op als 'hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke'. In deze zin kan het woord 'vlees' bijna onderling verwisseld worden met de zondige natuur van de mens als het gaat om mensen die niet wedergeboren zijn, of de invloed van het achterblijfsel van de oude mens (zie nogmaals opmerking 6 bij Rom. 6:14) als het gaat om mensen die wel zijn wedergeboren.

In dit geval specificerde Paulus in de zinsnede 'dat wil zeggen in mijn vlees' het natuurlijke deel van iemand, of de tweede betekenis van 'vlees' zoals hierboven is beschreven. Hij verklaarde dat er niets goeds was in zichzelf, behoudens zijn wedergeboren geest. Hij moest deze uitleg wel opnemen, want anders zou zijn verklaring niet accuraat zijn geweest, want in zijn geest was er wel iets goeds (namelijk Christus).

¹⁴ Rom. 7:10 en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn;

¹⁵ Jes. 59:16 Hij zag, dat er niemand was, en Hij ontzette Zich, omdat niemand tussenbeide trad. Toen bracht zijn arm Hem hulp en zijn gerechtigheid ondersteunde Hem;

¹⁶ Joh. 1:14 Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.

1 Tim. 3:16 En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid.

¹⁷ Rom. 6:23 Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.

¹⁸ Rom. 4:8 *Zalig de man, wiens zonde de Here geenszins zal toerekenen.*

Opmerking 11 bij Romeinen 4:8: Het Griekse woord dat in dit vers is vertaald met 'geenszins' is een nadrukkelijke ontkenning en het betekent 'nooit'. Op deze manier wordt in de sterkst mogelijke taal aangegeven dat bij degenen die vergeving hebben ontvangen hun zonden nooit tegen hun zullen worden gebruikt. Paulus zei niet alleen maar 'niet', maar 'geenszins' wat inhoudt dat zelfs toekomstige zonden eens en voor altijd zijn vergeven door het offer van Jezus (Heb. 10:10, 14).

De meeste christenen hebben het idee dat de zonden die zij hebben begaan voordat zij hun geloof in Christus beleeden bij hun redding vergeven zijn, maar dat iedere zonde die zij na die tijd hebben begaan niet vergeven zijn totdat ze er berouw van hebben en er vergeving voor hebben gevraagd. Dat is niet het geval. Al onze zonden, die van het verleden, de huidige en toekomstige zonden, zijn ons vergeven door het ene offer van Jezus. Als God geen toekomstige zonden kan vergeven, dan zou niemand van ons gered kunnen worden, omdat Jezus slechts eenmaal stierf, bijna 2.000 jaar geleden, voordat we ook maar enige zonde hadden begaan. Al onze zonden zijn vergeven.

Waarom staat er dan in 1 Joh. 1:9: 'Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.'? Dit gaat niet over de eeuwige redding van onze geest, maar de redding van onze zielen (Jak. 1:21; 1 Pet. 1:9). Onze geest is bij onze redding wedergeboren en de zonde zal nooit worden toegerekend aan onze wedergeboren geest. De geest is voor altijd geheiligd en volmaakt (Heb. 10:10, 14; 12:23) en kan niet zondigen (1 Joh. 3:9).

We zijn echter nog steeds in het proces om onze zielen te redden (Jak. 1:21; 1 Pet. 1:9). Als we zondigen heeft de duivel een wettelijk recht om zijn vormen van dood in ons gebied van de ziel te brengen (Rom. 6:16). Hoe krijgen we de duivel eruit wanneer hij eenmaal is binnengekomen? We belijden het en God brengt de vergeving, die al een werkelijkheid is in onze wedergeboren geest, in het gebied van de ziel en de duivel heeft geen recht meer om te blijven.

Als we iedere zonde moesten belijden die we na onze wedergeboorte hebben begaan om onze redding te kunnen behouden, dan zou niemand er ooit toe in staat zijn. Want wat als we één zonde vergeten te

belijden? Dat legt de last van redding op ons terug.

We moeten onthouden dat God een Geest is (Joh. 4:24) en we moeten Hem aanbidden door onze wedergeboren geest. Daarom zijn we werkelijk gezegend omdat God geen enkele zonde toerekent aan onze geest. Onze geest is rein en puur (Ef. 4:24; Heb. 12:23; 1 Joh. 4:17) en zal niet veranderen vanwege ons gedrag.

¹⁹ Matt. 5:17 Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.

²⁰ Rom. 3:26 om zijn rechtvaardigheid te tonen, in de tegenwoordige tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is.

Opmerking 10 bij Romeinen 3:26: Paulus herhaalt het verbazingwekkende feit dat het de rechtvaardigheid van Jezus is die aan ons is gegeven. Wij hebben gewoon zelf niet genoeg rechtvaardigheid waardoor we de hemel kunnen binnenglijpen. Wij hebben de rechtvaardigheid van Jezus gekregen. In 1 Korintiërs 1:30 staat: 'Maar uit Hem is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing.' Jezus is mijn rechtvaardigheid! En in 2 Korintiërs 5:21 staat: 'Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem.'

²¹ Luc. 1:6 Zij waren beiden rechtvaardig voor God en leefden naar alle geboden en eisen des Heren, onberispelijk.

Opmerking 2 bij Luc. 1:6: Zacharias en Elisabeth waren niet rechtvaardig (of letterlijk: recht staand voor God) door hun eigen goedheid (Jes. 64:6; Rom. 3:10), maar hun geloof werd hen als rechtvaardigheid gerekend, net zoals bij Noach (Heb. 11:7) en Abraham (Rom. 4:3). Zelfs onder het Oude Testament was de enige manier om recht voor God te kunnen staan door geloof (Hab. 2:4; Gal. 3:11). Niemand kon de wet volmaakt houden (Rom. 3:23), dus moest geloof worden gesteld in de genade en vergeving van God, zoals werd geïllustreerd door de bloedoffers van het Oude Testament. Als geheel ontbrak het de Joodse natie aan een begrip van rechtvaardiging door geloof (Rom. 10:3-9) en ze waren in de misleiding gevallen dat ze rechtvaardig konden zijn door zich aan de wet te houden (Marc. 10:17). Merk op dat hier in vers 6 de Schrift niet zegt dat Zacharias en Elisabeth zonder zonde waren, maar dat ze eigenlijk verontschuldigd waren. Door hun geloof in de bloedoffers (die symbolisch waren voor Christus) plaatste God de schuld voor hun zonden op het Lam (Joh. 1:29).

²² Rom. 3:19 Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God,

Opmerking 4 bij Romeinen 3:19: Paulus begint nu aan een serie radicale verklaringen. Ze zijn radicaal omdat de Joden uit zijn tijd, net zoals veel kerkmensen uit onze tijd, dachten dat de wet door God was gegeven zodat we onze redding konden verdienen door ons aan de wet te houden. Dat was niet het doel. De wet was niet gegeven met als doel om rechtvaardiging voort te brengen (Rom. 3:20, 28; 4:13; Gal. 2:16; 3:11; Gal. 5:4; Ti. 3:5).

De wet was gegeven om te doden (2 Kor. 3:7) en om te veroordelen (2 Kor. 3:9). De wet vermeerderde de zonde (1 Kor. 15:56) en bracht de zonde tot leven (Rom. 7:9). De wet maakte dat de zonde de gelegenheid kreeg om ons te misleiden en allerhande begeerte in ons op te wekken (Rom. 7:8, 11). Kortom, de wet versterkte onze vijand, de zonde, maar niet ons.

Waarom had God ons iets willen geven dat onze vijand zou versterken? Omdat wij al verslagen waren door de zonde, maar we wisten het niet. De mensheid was misleid in het denken dat, hoewel we niet volmaakt waren, onze zonden toch zeker niet zo slecht waren. Eigenlijk zijn we best goede mensen en het resultaat zal ook wel goed uitpakken. Het enige wat verkeerd is met dit denken is dat God geen vergelijkende statistieken bijhoudt. Het maakt niet uit of je beter bent dan iemand anders. Ieder heeft gezondigd en derft de heerlijkheid Gods (vers 23) en het loon van de zonde (iedere zonde) is de dood (Rom. 6:23).

In Jakobus 2:10 staat: 'Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden).' Als iemand één zonde doet is hij schuldig aan alle zonden. Het is te vergelijken met het breken van een raam. Het maakt niet uit hoe groot het gat is dat je in het raam maakt. Als het gebroken is, moet het hele raam worden vervangen. Als we slechts het kleinste gebod overtreden zijn we al schuldig aan het overtreden van alle geboden.

God moest dus de misleiding doorprikken waar de mensen in waren gevallen omdat ze dachten dat ze vast wel goed genoeg waren om door God te worden aanvaard. De manier waarop Hij dit deed was door het geven van de wet. Het bracht de zonde en begeerte in ons tot leven. Voor degenen die de wet ontvingen werd het onmiskenbaar duidelijk dat als God de heilige volmaaktheid van de wet eiste, niemand door zijn eigen goedheid gered kon worden.

Dat was het punt dat God maakte en dat was het punt dat Paulus hier maakt. Niemand kan gered worden door zich te houden aan de wet, omdat allen hebben gezondigd en de volmaaktheid van de wet derven (vers 23).

De wet ontdeed ons daarom van iedere verontschuldiging en maakte ons schuldig voor God. De wet gaf ons de kennis hoe zondig we waren en haalde iedere misleiding weg dat we ooit gered zouden kunnen worden omdat we, in vergelijking tot anderen, 'zulke aardige mensen' waren. In Galaten 3:23 zegt Paulus: 'Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden.'. De wet nam iedere hoop op redding weg, behalve geloof in een redder. Dat was het doel van de wet.

²³ *Rom. 7:6 maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter.*

Opmerking 12 bij Romeinen 7:6: De geest, zoals in dit vers gebruikt in de uitdrukking 'nieuwheid van de geest' (SV) kan worden gedefinieerd als: 'een werkelijke betekenis, een werkelijk belang van iets'. Zoals Jezus leerde tegen de rituele naleving van de wetten (zie opmerking 21 bij Matt. 23:26), zegt Paulus hier dat een christen iemand is die de werkelijke betekenis of het werkelijke belang van de wet vervult, niet ieder detail. God is blijer met iemand die een rein hart heeft, hoewel hij in zijn daden tekort schiet (bijv. Luc. 7:36-50) dan iemand die de juiste dingen doet maar met een onrein hart (1 Sam. 16:7). In 2 Kor. 3:6 staat: 'de letter doodt, maar de Geest maakt levend.'

Waarachtig christendom is niet het naleven van een andere serie regels dan die van een andere religie. Het is een verandering van hart (2 Kor. 5:17; Ezech. 11:19; 36:26). Wanneer het hart van iemand is veranderd, zal hij God dienen, niet omdat het moet, maar omdat hij dat wil doen.

²⁴ Joh. 6:63 De Geest is het, die levend maakt, het vlees doet geen nut; de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven.

²⁵ Spr. 23:7 want als iemand die zijn eigen plannen maakt, zo is hij;

²⁶ Gal. 5:22-23 Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet.

²⁷ *Rom. 3:23 Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods,*

Opmerking 6 bij Romeinen 3:23: Het Griekse woord dat hier met 'heerlijkheid' is vertaald is 'doxa', wat betekent 'de gemanifesteerde volmaaktheid van Zijn karakter, met name Zijn rechtvaardigheid die alle mensen ontberent.' Een eenvoudige manier om dit te zeggen is dat alle mensen tekort schieten aan Jezus. Jezus is de heerlijkheid van de Vader (Joh. 1:14; 2 Kor. 4:6; Heb. 1:3; Openb. 21:23).

Veel mensen maken de algemene fout dat ze zichzelf met andere mensen vergelijken (2 Kor. 10:12). Bijna iedereen heeft wel eens gehoord: 'Als die hypocrieten daar in de kerk in de hemel komen, dan kom ik er ook wel.' Het enige dat verkeerd is aan dit denken is dat de hypocrieten daar in de kerk niet de maatstaf van God zijn. Iedereen zal worden vergeleken met Jezus, de heerlijkheid van God, en daarom zal iedereen tekort schieten. We hebben een redder nodig.

²⁸ *Joh. 3:3 Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien.*

Opmerking 2 bij Joh. 3:3: Om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan is het essentieel om wedergeboren te zijn (vers 5). Zoals Jezus aan Nicodemus uitlegde, is dit niet een tweede lichamelijke geboorte, maar juist een geestelijke geboorte. Door zonde werd onze geest dood voor God (gescheiden van God) (Rom. 3:23; 6:23; 7:9.11; Ef. 2:1,5). Net zoals we niet zelf onze lichamelijke geboorte veroorzaakten, kunnen we ook niet onze geestelijke geboorte zelf voortbrengen. We zijn totaal niet bij machte om onszelf te redden (Jer. 13:23; Rom. 3:10-12; 8:7-8; Ef. 2:3) en daarom hebben wij een Redder nodig (Titus 1:4; 2:13; 3:4-5). Als we alleen maar in de Here Jezus Christus geloven zijn we gered (Hand. 16:31). Geloof is de enige voorwaarde (Rom. 3:28; 10:6-9). Alleen geloof redt. Reddend geloof staat echter niet alleen. In Jac. 2:17-18 staat: 'geloof, indien het niet met werken gepaard gaat, is, op zichzelf genomen, dood ... toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken.' Redding is niet een reformatie, maar juist een vernieuwing, een nieuwe geboorte, een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17), die alleen maar tot stand kan worden gebracht door een creatief wonder van de Heilige Geest (Joh. 1:13; 3:5).

²⁹ *Rom. 6:20 Want toen gij slaven waart der zonde, waart gij vrij van de gerechtigheid.*

Opmerking 1 bij Romeinen 6:20: In vers 18 had Paulus juist verklaard dat we de Heer zouden moeten dienen met dezelfde vurigheid waarmee we, voordat we wedergeboren waren, de duivel dienden. Hij voert deze vergelijking door tot en met vers 22 en maakt een verbazend punt. Hij zegt dat op dezelfde manier dat onze goede daden onze zondige natuur niet konden veranderen voordat we wedergeboren waren, onze zondige daden onze rechtvaardige natuur niet kunnen veranderen nu we een nieuwe schepping in Christus Jezus zijn.

In dit vers beschrijft de zinsnede 'slaven der zonde' iemand voordat hij wedergeboren is. De zinsnede 'vrij van de gerechtigheid' zegt niet dat een verloren mens niets goeds kan doen, maar juist dat alle goede daden van individuele mensen niet goed genoeg zijn om zijn natuur te veranderen. Hij moet wedergeboren worden (zie nogmaals opmerking 2 bij Joh. 3:3).

De meeste christenen hebben deze waarheid zonder meer geaccepteerd. Ze werden gered doordat ze dit geloofden. Toch is precies dezelfde terminologie weer gebruikt in vers 22 op een manier die slechts weinig christenen accepteren. Dezelfde logica die in vers 20 is gebruikt, wordt in vers 22 omgekeerd.

Als 'slaven van de zonde' in vers 20 verwees naar iemand voordat hij gered was, dan betekent 'in de dienst van God' in vers 22 precies het omgekeerde, iemand die gered is door geloof in Christus. Als 'vrij van de gerechtigheid' in vers 20 een verloren mens beschrijft die niet in staat was om door zijn eigen goede werken zijn zondige natuur te veranderen, dan beschrijft 'vrijgemaakt van de zonde' in vers 22 een christen die niet in staat is zijn gerechtvaardigde natuur door zijn zonden te veranderen.

Dit is een krachtige waarheid. Op dezelfde manier waarop onze zondige natuur niet veranderd kon worden door onze eigen daden, kan onze wedergeboren geest ook niet worden veranderd door onze daden. Als we één van deze waarheden aanvaarden, dan moeten we de andere ook aanvaarden. We kunnen niet in alle eerlijkheid vers 20 aanvaarden en vers 22 verwerpen, wanneer precies dezelfde terminologie in dezelfde context wordt gebruikt.

Daden kunnen niet een nieuwe geboorte voortbrengen en daden kunnen de nieuwe geboorte niet vernietigen. We moesten geloven om redding te krijgen en we moeten opzettelijk dat geloof in Christus verwerpen om door God verworpen te worden (zie opmerking 6 bij Rom. 1:28 en opmerking 9 bij Rom. 1:32).

³⁰ *Joh. 14:17 de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.*

Opmerking 27 bij Joh. 14:17: De verklaring die Jezus hier geeft dat de wereld de Heilige Geest niet kan ontvangen is erg belangrijk (zie ook opmerking 2 bij Joh. 3:3, eindnoot 13). Dit betekent dat totdat iemand is wedergeboren hij de Heilige Geest niet kan ontvangen. Ongelovigen kunnen de doop in de Heilige Geest niet ontvangen. Petrus gebruikte dit in Hand. 11:15-17 als een bewijs van verlossing.

³¹ *Hand. 2:4 en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.*

Opmerking 6 bij Handelingen 2:4: Deze vervulling van de Heilige Geest was een vervolg op hun ervaring van wedergeboorte (zie opmerking 27 bij Joh. 14:17). Later maakte Paulus in Romeinen 10:9 bekend dat iemand met zijn mond moest belijden dat Jezus Heer is en met zijn hart geloven dat God Hem uit de doden heeft opgewekt voordat zij behouden konden zijn.

Deze discipelen hadden dit reeds gedaan. In Johannes 20:28 wordt met name vermeld dat Tomas voor de verrezen Jezus neerknielde en beleed dat Jezus zowel Heer als God was. Ongetwijfeld waren al deze discipelen al behouden en toch hadden ze nog niet de doop in de Heilige Geest ontvangen. Ditzelfde geldt voor de mensen die in Handelingen 8:12-17 en Handelingen 19:2-7 in Jezus geloofden.

Het is daarom mogelijk om behouden te zijn en toch niet de doop in de Heilige Geest te hebben ontvangen, waarover Jezus sprak (Johannes 7:37-39, Handelingen 1:4-5). Omdat de Heilige Geest nu gegeven is en we niet hoeven te wachten op Zijn komst, kunnen we redding en doop in de Heilige Geest in één keer ontvangen, maar dit gaat niet automatisch zo. We moeten net zoals we geloofden voor onze redding vragen en geloven voor de doop in de Heilige Geest (Matteüs 7:7, Lucas 11:13).

³² *Hand. 8:16 Want deze was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus.*

Opmerking 3 bij Handelingen 8:16: Dit is één van de duidelijkste voorbeelden in het boek Handelingen waaruit blijkt dat de ervaring van wedergeboorte en het ontvangen van de Heilige Geest twee afzonderlijke ervaringen zijn (zie opmerking 6 bij Handelingen 2:4). Deze mensen geloofden al, want anders zou Filippus hen niet gedoopt hebben (verzen 36-37) en toch hadden ze de kracht van de Heilige Geest nog niet ontvangen.

³³ *Hand. 19:1 En terwijl Apollos te Korinte was, geschiedde het, dat Paulus, na door de bovenlanden gereisd te zijn, te Efeze kwam, en daar enige discipelen vond.*

Opmerking 1 bij Handelingen 19:1: Deze twaalf mannen (vers 7) waren wedergeboren (zie opmerking 2 bij Joh. 3:3 en opmerking 5 bij Joh. 3:7), anders zouden ze niet discipelen zijn genoemd (zie opmerking 8 bij Joh. 8:31). Het was zeker dat ze niet de discipelen van Farizeeën waren of van iemand anders, maar volgelingen van Jezus, anders zou Paulus hen niet hebben gevraagd of ze de Heilige Geest hadden ontvangen, want ze geloofden al. Paulus zou hebben geweten dat niemand de doop met de Heilige Geest kan ontvangen tenzij hij of zij eerst in Jezus heeft geloofd (zie opmerking 27 bij Joh. 14:17).

Daarom geloofden deze mannen in Jezus (vers 2), maar ze hadden niet de kracht van de Geest die door de doop met de Heilige Geest komt (zie opmerking 1 bij Handelingen 18:24). Dit toont aan dat christenen

wedergeboren kunnen zijn zonder de doop met de Heilige Geest te hebben. De doop met de Heilige Geest staat los van de ervaring van het wedergeboren worden (zie opmerking 6 bij Hand. 2:4).

Toen ze hoorden van de doop met de Heilige Geest, geloofden ze dit. Ze werden opnieuw gedoopt in water in de naam van de Heer Jezus (vers 5) en daarna ontvingen ze onmiddellijk de doop met de Heilige Geest waarbij de gaven van de Heilige Geest zichtbaar werden (vers 6). Dit bewijst dat er niet een tijd tussen hoeft te zitten waarin de Heilige Geest op zich laat wachten (zie opmerking 4 bij Luc. 24:49).

³⁴ Joh. 14:20 Te dien dage zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u.

2 Kor. 13:5 Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.

Kol. 1:27 Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid.

³⁵ Rom. 5:21 *opdat, gelijk de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid ten eeuwigten leven door Jezus Christus, onze Here.*

Opmerking 9 bij Romeinen 5:21: De zonde waarvan hier wordt gesproken zijn niet de afzonderlijke zondige daden die wij begaan, maar de neiging om te zondigen. Paulus spreekt hier over een aangeboren neiging, beheptheid, aanleg om te zondigen.

Het woord 'zonde' wordt in 36 verzen in de brief aan de Romeinen gebruikt (Rom. 3:9, 20; 4:8; 5:12, 13, 20, 21; 6:1, 2, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 23; 7:7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 20, 23, 26; 8:2, 3, 10; 14:23) en het meervoud 'zonden' in drie verzen (Rom. 3:25; 4:7 en 11:27).

Het woord 'zonde' of 'zonden' komt van twee Griekse woorden. Een van deze Griekse woorden is 'hamartema', dat alleen in Rom. 3:25 wordt gebruikt en verder nog drie keer in het Nieuwe Testament (Marc. 3:28; 4:12; 1 Kor. 6:18).

Het andere Griekse woord is 'hamartia'. Dit is een zelfstandig naamwoord. Er is ook een werkwoord 'hamartano', dat in Rom. 6:15 met 'zondigen' is vertaald. Een zelfstandig naamwoord verwijst naar een persoon, plaats of ding, terwijl een werkwoord naar de actie van het zelfstandige naamwoord verwijst. Daarom verwijzen de woorden 'zonde' of 'zonden' in de brief aan de Romeinen naar de neiging van de mens om te zondigen en niet naar de afzonderlijke zondige daden. Als je denkt dat het woord zonde in deze hoofdstukken naar de daad van zonde verwijst, dan heb je niet begrepen wat Paulus hier zegt.

De strijd van de gelovige is niet tegen afzonderlijke zondige daden, maar tegen de innerlijke neiging om te zondigen. Als deze neiging gebroken kan worden, dan zullen de zondige daden ophouden. Onze afzonderlijke zondige daden zijn slechts een uitdrukking of indicatie hoe goed we het doen in onze strijd tegen deze hartstoestand wat ons tot zondigen aanzet.

In Romeinen 5:12 staat dat deze neiging om te zondigen (of wat door velen de zondige natuur wordt genoemd) door Adam de wereld in werd gebracht. Deze zondige natuur is er de oorzaak van dat we zondigen. Onze afzonderlijke zondige daden gaven ons niet een zondige natuur (zie nogmaals opmerking 17 bij Joh. 8:44 en opmerkingen 4 en 4 bij Rom. 7:9).

Toen wij werden gered, stierf onze oude mens (Rom. 6:6) oftewel onze zondige natuur, maar de neiging om te zondigen bleef door de gedachten en gevoelens die de oude mens achterliet. De christen heeft niet langer meer een zondige natuur die hem aanzet om te zondigen, maar hij is bezig om zijn denken te vernieuwen (Rom. 12:2).

³⁶ Gal. 2:20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.

³⁷ Joh. 10:3 *Voor hem doet de deurwachter open en de schapen horen naar zijn stem en hij roept zijn eigen schapen bij name en voert ze naar buiten.*

Opmerking 3 bij Joh. 10:3: Dit vers belooft dat allen die de schapen van God zijn (nl. allen die wedergeboren zijn – zie opmerking 2 bij Joh. 3:3) niet alleen Zijn stem kunnen horen, maar het ook inderdaad doen. Op grond van hun ervaring twijfelen veel wedergeboren mensen aan de waarheid van deze verklaring. Ze denken dat ze Gods stem niet kunnen horen. Het Woord van God is echter waarheid, niet onze ervaring (Rom. 3:4).

De harmonie tussen wat in dit vers staat en wat onze ervaringen zeggen is dat het onze nieuwgeboren geest is die Gods stem hoort. Hoewel God in een hoorbare stem heeft gesproken en dat bij tijd en wijle nog steeds doet, ervaren maar weinig mensen dit. God spreekt tot onze innerlijke mens (geest) en onze innerlijke mens hoort Hem. Het probleem ontstaat als wij er niet gevoelig voor zijn en niet door onze geest worden beheerst, maar in de ijdelheid van ons denken wandelen (Ef. 4:17-18). De Bijbel noemt dit wandelen naar het vlees in plaats van naar de Geest (Gal. 5:16-18).

Gebed, Bijbelstudie, vasten, gemeenschap, enz. zijn manieren om de aandacht van ons denken weg te halen van de stem van de wereld en terug te brengen naar de stem van onze Herder die voortdurend met

onze geest communiceert (Joh. 4:24).

³⁸ Zowel in de SV als de NBV staat het woord kinderen:

SV: Gal. 4:6 En aangezien gij **kinderen** zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Rom. 8:14 Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn **kinderen** Gods.

NBV: Gal. 4:6 NBV En omdat u zijn **kinderen** bent, heeft God ons de Geest van zijn Zoon gegeven, die 'Abba, Vader' roept. Rom. 8:14 NBV Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn **kinderen** van God.

³⁹ Merk op dat in de NBV het accent anders ligt. Hier ligt de nadruk niet op de geest van slavernij, maar op de Geest: Rom. 8:15 U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn, en om hem te kunnen aanroepen met 'Abba, Vader'.

⁴⁰ *Rom. 6:2 Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven?*

Opmerking 3 bij Romeinen 6:2: Wat betekent het dat we dood zijn voor de zonde? Uit de context, en ook uit persoonlijke ervaring, kunnen we duidelijk zien wat het niet betekent. Het betekent duidelijk niet dat een christen niet in staat is om zonden te begaan.

Het Griekse woord dat hier met 'zonde' is vertaald is 'hamartia' wat een zelfstandig naamwoord is dat onze neiging tot zonde beschrijft, of wat velen onze zondige natuur noemen (zie opmerking 9 bij Rom. 5:21). In vers 6 wordt dit 'de oude mens' genoemd. Onze oude mens was de stuwende kracht achter onze zondige daden. Paulus zegt dat omdat onze oude mens, die van de zonde hield, dood is, het niet meer in de aard van christenen ligt om zondige daden te begaan, zoals het was voordat we wedergeboren werden (zie opmerking 2 bij Joh. 3:3). Dat is de allereerste reden waarom christenen niet zondigen. Ze willen niet zondigen.

Omdat Paulus zegt dat het gedeelte van ons dat ons tot zonde dreef nu dood is, werpt dit echter nieuwe vragen op. Als we niet langer meer een zondige natuur hebben die ons tot zonde aanzet, waarom doen we het nog steeds? Sommige christenen geloven dat ze nog steeds tot zonde gedreven worden en halen de verklaringen van Paulus in Romeinen 7 aan om dit te rechtvaardigen. Paulus beantwoordt deze vraag in vers 6.

⁴¹ Rom. 8:15 SV Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid weer tot vreze, maar gij hebt ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

⁴² Joh. 8:44 Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen. Ef. 2:3 trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns.

⁴³ 1 Joh. 3:19 Hieraan zullen wij onderkennen, dat wij uit de waarheid zijn en voor Hem ons hart overtuigen

⁴⁴ Beide partijen zetten hun handtekening op de achterkant van de cheque.

⁴⁵ Ef. 3:20 Hem nu, die blijkens de kracht, **welke in ons werkt**, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen

⁴⁶ In de KJV wordt inderdaad het voorzetsel 'in' gebruikt: For I reckon that the sufferings of this present time [are] not worthy [to be compared] with the glory which shall be revealed **in** us. In de NBG staat 'over' en in de SV staat 'aan': Want ik houd het daarvoor, dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

⁴⁷ Ef. 1:17-18: opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen, verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen

⁴⁸ *Matt. 26:41 Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.*

Opmerking 3 bij Matt. 26:41: Onze geest is niet ons probleem. De wedergeboren christen ontvangt bij de bekering een nieuwe geest (2 Kor. 5:17) die net als die van Jezus is (1 Joh. 4:17), omdat het de Geest van Jezus is (Rom. 8:9; Gal. 4:6). Onze wedergeboren geest is altijd gewillig om Gods wil te doen. Ons vlees is juist het probleem.

Het vlees, zoals Jezus dit woord hier gebruikt, bestaat niet alleen uit ons fysieke lichaam, maar het beschrijft ook het ziel-deel van ons (zie opmerking 2 bij Matt. 22:37). God heeft aan iedere gelovige alles gegeven wat nodig is om in overwinning te wandelen, maar 'we hebben deze schat in aarden vaten' (2 Kor. 4:7). Dat wil zeggen dat onze geest, waarin God al Zijn kracht en heerlijkheid heeft neergelegd, opgesloten is in ons vlees.

Dit betekent niet dat we niet uit deze goddelijke bron kunnen putten. Naarmate we ons denken vernieuwen (Rom. 12:2) en naar het Woord van God handelen (Jak. 2:20), kunnen we deze goddelijke stroom door onze fysieke lichamen ervaren. Maar evenals in het fysieke onze spieren moeten worden geoefend om toe te nemen in sterkte, moeten onze ziel- en fysieke delen geoefend worden in godsvrucht (1 Tim. 4:7-8). Gebed is een belangrijke manier om onszelf in godsvrucht te oefenen, en daarom maande Jezus Zijn discipelen aan om te waken en met Hem te bidden.

⁴⁹ Fil. 1:20 naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nú Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood.

⁵⁰ Gen. 1:30 Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, (geef Ik) al het groene kruid tot spijs; en het was also.

⁵¹ Jes. 11:8 dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken.

Jes. 11:6-7 Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund. Jes. 65:25 De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund, en de slang zal stof tot spijs hebben; zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de HERE.

⁵² Openb. 19:14 En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen.

⁵³ Openb. 21:1-7 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. En Hij sprak tot mij: Zij zijn geschied. Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens om niet. Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn.

⁵⁴ 2 Kor. 5:5 God is het, die ons juist dáartoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft. Ef. 1:14 die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid.

⁵⁵ 2 Kor. 5:1-4 Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden.

⁵⁶ Rom. 8:15 SV Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid weer tot vreze, maar gij hebt ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

Rom. 9:4 immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften

Gal. 4:5 SV Opdat Hij hen, die onder de wet waren, verlossen zou, *en* opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden.

Ef. 1:5 SV Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil;

⁵⁷ *Luc. 24:30 Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb.*

Opmerking 3 bij Luc. 24:39: Jezus geeft hier een zeer belangrijke verklaring over Zijn opgewekte lichaam. Het was een geestelijk lichaam (1 Kor. 15:44), maar het was niet alleen maar geest. Dit was niet een geestverschijning. Jezus had vlees en beenderen en toch kon Hij een kamer binnenkomen zonder door de deur te gaan en Hij kon in een oogwenk weer verdwijnen (Luc. 24:31).

We zien hier ook dat Jezus fysiek voedsel at, gebakken vis en honing (vers 42, SV). Onze opgewekte lichamen zullen zijn zoals dat van Hem (1 Joh. 3:1-2).

⁵⁸ *Rom. 5:4 en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop;*

Opmerking 12 bij Romeinen 5:4: Als hoop op zichzelf staat zal het ons nooit overwinning geven. Veel mensen hebben gehoopt op dingen en toch hebben ze die hoop nooit werkelijkheid zien worden omdat ze zich nooit in geloof hebben bewogen. Geloof is de overwinning die wereld overwonnen heeft (1 Joh. 5:4). Toch zal geloof niet werken zonder hoop.

Net zoals een thermostaat de stroom inschakelt van de airconditioning, schakelt hoop ons geloof in. Geloof brengt alleen voort waar we op hopen (Heb. 11:1). Daarom is hoop de eerste stap naar geloof.

'Hopen is wensen, gewoonlijk met vertrouwen in de waarschijnlijkheid om te verkrijgen wat gewenst wordt'. De dingen van God wensen met de verwachting dat we die zullen krijgen is de eerste stap om in geloof te wandelen. Wanneer er eenmaal hoop is, begint geloof het gewenste tot manifestatie te brengen. Als er vertraging optreedt, voltooit volharding het werk.

In deze context zegt Paulus dat onze beproefdheid hoop uitwerkt. In deze zelfde brief zegt hij echter ook dat hoop door de Schrift komt (Rom. 15:4). Daarom kunnen we begrijpen dat het karakter dat door verdrukking wordt gevormd toevoegt aan de hoop die we al door de Schrift hebben ontvangen.

⁵⁹ *Rom. 15:13 De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des heiligen Geestes.*

⁶⁰ *Rom. 15:4 Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden.*

⁶¹ *Rom. 5:3 En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt,*

Opmerking 10 bij Romeinen 5:3: Volharding kan worden uitgelegd als 'het vermogen om rustig te verdragen'. Het Griekse woord dat is gebruikt is 'hupomone' wat blij (of verwachtingsvol) verdragen, standvastigheid' betekent. Volharding is niet een passief woord, zoals veel mensen het gebruiken, maar het is een actief woord.

Volharding is eigenlijk geloof; geloof dat gedurende een lange tijdsperiode wordt volgehouden. Volharding komt door het Woord (Rom. 15:4), evenals geloof (Rom. 10:17). Volharding (lankmoedigheid of geduld) is een vrucht van de Geest, net zoals geloof (Gal. 5:22-12). Door geloof bleef Mozes standvastig (Heb. 11:27) en door geloof en volharding ontving Abraham de beloften (Heb. 6:12-15). Niet door geloof alleen, maar door een geloof dat gedurende een periode van vijftienvintig jaar standvastig was.

Volharding is daarom niet passief wachten op God om iets te doen, maar het is tegen alle verwachtingen in actief geloven dat de belofte van God manifest zal worden, ongeacht hoe lang het ook mag duren. Dit soort geloof zal je volmaakt en compleet maken, zodat je niets te kort schiet (Jak. 1:4).

Volharding is een nevenproduct van hoop. Romeinen 8:25 zegt: 'Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding.' Als mensen de hoop stevig in zich gevestigd hebben, dan kan geen obstakel of tijdsduur hen ervan weerhouden om vast te houden. Daarom brengt de Schrift volharding voort, omdat de Schrift ons hoop geeft (Rom. 15:4).

Volharding, hoop en geloof zijn daarom allemaal met elkaar verstrengeld. Je kunt het ene niet hebben zonder het andere. Iemand die zegt dat hij geduldig op God wacht en desalniettemin zijn hoop heeft verloren is misleid. Evenzo wandelt iemand die God niet gelooft niet in volharding. Eerst komt de hoop op een belofte van Gods Woord. Daarna begint geloof zekerheid en bewijs te geven aan de dingen die men hoopt (Heb. 11:1) en als er tijd mee gemoeid is voordat de manifestatie komt, doet volharding zijn werk (Jak. 1:4).

⁶² *1 Kor. 2:3 Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezende en beven tot u*

1 Kor. 15:43 er wordt gezaaid in oneer, en opgewekt in heerlijkheid; er wordt gezaaid in zwakheid, en opgewekt in kracht.

2 Kor. 12:9 En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid.

2 Kor. 13:4 Welnu, Hij is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods. Welnu, wij zijn zwak in Hem, maar wij zullen met Hem leven voor u uit de kracht Gods.

Heb. 11:34 de kracht van het vuur gedooft hebben. Zij zijn aan scherpe zwaarden ontkomen, in zwakheid hebben zij kracht ontvangen, zij zijn in de oorlog sterk geworden en hebben vijandige legers doen afdeinen.

⁶³ Joh. 11:33 SV Jezus dan, toen Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, *ook* wenen, werd zeer bewogen in de geest, en ontroerde Zichzelf (NBG51 Toen Jezus haar dan zag wenen en ook de Joden, die met haar medegekomen waren, zag wenen, werd Hij verbolgen in de geest en diep ontroerd)
Joh. 11:38 SV Jezus dan weer in Zichzelf zeer bewogen zijnde, kwam tot het graf; en het was een spelonk, en een steen was daarop gelegd.

⁶⁴ *Marc. 16:17 Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken*

Opmerking 13 bij Marc. 16:17: Spreken in tongen is een gave van de Heilige Geest en wordt in 1 Korintiërs 12-14 besproken. Het is één van de eerste wonderbaarlijke uitingen waarmee het ontvangen van de doop met de Heilige Geest gepaard gaat (Hand. 2:4; 10:46; 10:6).

Er zijn twee verschillende soorten van spreken in tongen. In 1 Kor. 13:1 staat dat we met de tongen van mensen of van engelen kunnen spreken. De tongen van mensen zijn bekende talen zoals op de dag van Pinksteren gebeurde (Hand. 2:4-6). Dit is de gave om bovennatuurlijk een bekende taal te spreken zonder dat deze taal is geleerd en heeft als doel om te kunnen getuigen, zoals op de dag van Pinksteren. Er is ook een gave van tongen om in een hemelse taal te spreken (in 1 Kor. 13:1 wordt dit de tongen van engelen genoemd). Dit is een taal die niet bekend is aan de spreker (1 Kor. 14:2, 14) maar het stelt hem in staat om door de Geest rechtstreeks met de Heer te communiceren. Er is een andere soort van spreken in tongen dat gelijk staat aan profetie als het wordt vertolkt (1 Kor. 14:5).

Niet iedere gelovige zal in bekende talen spreken, zoals op de dag van Pinksteren gebeurde, of in de gemeente profeteren door een boodschap in tongen en een vertolking daarvan (1 Kor. 12:30), maar iedere gelovige die de doop met de Heilige Geest ontvangt kan spreken in de tongen die het opbouwen tot doel heeft (1 Kor. 14:4).

⁶⁵ *Hand. 2:4 en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.*

Opmerking 9 bij Handelingen 2:4: Dit spreken in tongen is niet zoals velen het zich hebben voorgesteld. De Heilige Geest nam niet bezit van de discipelen zodat ze geen controle meer hadden over wat er gebeurde. In zijn brief aan de Korintiërs wijst Paulus er heel specifiek op dat de gaven op de goede manier gebruikt moesten worden. Hij vertelt de Korintiërs dat ze zichzelf moeten beheersen en in de gemeente niet in tongen moeten spreken, tenzij er ook een uitleg van wordt gegeven (1 Kor. 14:27-28). Hij zou hun dit niet verteld hebben als ze geen controle over de gave hadden.

Deze gave om in tongen te spreken verschilt niet van de bedieningsgaven die in Efeze 4:11 worden genoemd. Een ware dienaar van God functioneert ook in een bovennatuurlijke gave als hij predikt of onderwijst. Petrus werd net zo door de Heilige Geest gebruikt toen hij deze menigte toesprak als toen hij tot hen in tongen sprak. Toch verwacht niemand dat hij gewoonweg zijn mond opendoet en dan op een bovennatuurlijke manier door God wordt beheerst.

De Heilige Geest inspireert en zalft een prediker, maar de eigen wil van de dienaar is nog steeds intact en de mate waarop de Heilige Geest de boodschap gebruikt is voor een groot deel afhankelijk van in hoeverre de individuele persoon zich aan Zijn leiding overgeeft. Zo gaat het ook met het spreken in tongen. De Heilige Geest geeft de individuele persoon de uiting, maar deze persoon moet zijn geloof aanwenden om te spreken (Marcus 16:17) en geloven dat het resultaat door God wordt geïnspireerd (Lucas 11:9-13).

Doordat deze waarheid niet goed werd begrepen, hebben veel mensen de Heer om de gave van tongen gevraagd, waarna ze gingen wachten totdat de Heer op een bovennatuurlijke manier hun mond zou gebruiken. Als er dan niets gebeurt, zeggen ze dat de Heer waarschijnlijk niet wil dat ze in tongen spreken, want anders zou het wel gebeurd zijn.

Dit is net zomin waar dan als je zegt dat iedereen die door de Heer is geroepen om te prediken ook inderdaad predikt, of dat iedereen aan wie Hij een profetie heeft gegeven ook inderdaad profeteert. We moeten in geloof uitstappen.

⁶⁶ Gal. 4:19 mijn kinderen, ter wille van wie ik opnieuw weëen doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft

⁶⁷ *Joh. 11:33 Jezus dan, toen Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd zeer bewogen in de geest, en ontroerde Zichzelf (SV)*

Opmerking 16 bij Joh. 11:33: Het Griekse woord dat hier met 'bewogen zijn' is vertaald is 'embrimaomai', wat een combinatie is van twee woorden: 'en', wat 'in' betekent, en 'brime' wat 'kracht' betekent.

Het kan ook boos snuiven betekenen, zoals een paard doet. Deze woorden geven aan dat Jezus diep bewogen was, maar niet noodzakelijkerwijs door verdriet. Het was meer een gekreun uit kwaadheid op satan

die al het verdriet had veroorzaakt dat Jezus rondom Hem zag. Jezus was gekomen om 'hem, die de macht over de dood had, te ontronen' (Heb. 2:14) en Hij was bedroefd om het leed te zien dat Zijn vijand diegenen die Hij liefhad had aangedaan.

Dit is het soort bewogenheid dat de Heilige Geest voor ons heeft (Rom. 8:26). De Heilige Geest sympathiseert niet alleen met ons, maar de Heilige Geest strijdt ook voor ons als wij niet weten hoe we moeten bidden. In dit geval streed de Heilige Geest door Jezus tegen de dood en de twijfel van de aanwezigen die Lazarus in het graf zouden hebben gehouden.

⁶⁸ 2 Petr. 3:9 De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.

⁶⁹ Jes. 53:5 Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.

⁷⁰ *Matt. 8:17 opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.*

Opmerking 2 bij Matt. 8:17: Het feit dat in dit vers de woorden 'ongerechtigheden' en 'striemen' in Jesaja 53:4 vervangen worden door 'zwakheden' en 'ziekten' maakt duidelijk dat toen Jesaja zei 'door Zijn striemen is ons genezing geworden' (Jes. 53:5) hij over fysieke genezing van onze lichamen sprak. Jezus voorzag zowel in fysieke genezing als in vergeving van zonden. Het woord 'behoud' (Grieks 'sozo') wordt vertaald met 'heelgemaakt' in de zin van fysieke genezing in Matteüs 9:22, Marcus 5:34 en Lucas 8:48. In Jakobus 5:15 staat 'het gelovige gebed zal de lijder gezond maken' (sozo). Veel schriftplaatsen noemen de genezing van onze lichamen in combinatie met de vergeving van onze zonden. Voorbeelden zijn Psalm 103:3; Jesaja 53:4-6 en 1 Petrus 2:24. Genezing is, evenzeer als vergeving van onze zonden, onderdeel van onze redding.

⁷¹ 1 Petr. 2:24 die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen.

⁷² 3 Joh. 2: Geliefde, ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wèl gaat.

⁷³ *Joh. 9:2 En zijn discipelen vroegen Hem en zeiden: Rabbi, wie heeft gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind geboren is?*

Opmerking 2 bij Joh. 9:2: De discipelen stelden een vraag waar tegenwoordig ook nog veel mensen zich het hoofd over breken. Waarom wordt een kind geboren met een fysieke afwijking? Is dat een oordeel van God over de ouders voor een of andere zonde of is het misschien Gods oordeel over dat kind voor zonden waarvan God weet dat hij deze zal plegen?

Jezus had al gezegd tegen de lamme man die Hij genas bij het bad van Betesda om niet meer te zondigen, opdat hem niet iets veel ergers zou overkomen (Joh. 5:14). Daarom had Jezus zelf ziekte met zonde in verband gebracht. In dit geval zei Jezus echter dat zijn blindheid niet was veroorzaakt door de zonden van deze man of van zijn ouders (zie opmerking 3 bij Joh. 9:3).

Daarom hebben veel mensen de rest van dit vers opgevat als zou het zeggen dat God deze man blind had gemaakt zodat Hij hem kon genezen en daardoor verheerlijkt zou worden. Uit deze gedachtegang is veel leerstellig onderwijs voortgekomen dat ziekte en andere problemen in ons leven eigenlijk zegeningen van God zijn die zijn bedoeld om God te verheerlijken en ons te corrigeren. Deze redenering stemt echter niet overeen met andere waarheden uit Gods Woord.

In Deuteronomium 28 wordt afdoende de vraag beantwoord of ziekte, armoede en onderdrukking werkelijk verholde zegeningen zijn. God zegt dat ziekte (verzen 21-22, 27-28, 35, 59-61) en armoede (verzen 31-34, 38-48) vloeken zijn, niet zegeningen van God. Christus verlost ons van deze vloeken van de wet (Gal. 3:13) zodat wij nu door Christus gezegend kunnen worden. De vloeken van God zijn op Jezus geplaatst en weggehaald van degenen die het offer van Jezus aanvaardden.

Jezus onderwees ook dat een huis dat tegen zichzelf is verdeeld zich niet staande kan houden (Matt. 12:25-26; Marc. 3:23-24, Luc. 11:17-18). Als God deze man blind had gemaakt, dan zou Jezus tegen het oordeel van God zijn ingegaan om hem te genezen. Evenzo, als wij werkelijk geloven dat het een zegen is dat God mensen ziek maakt, dan zouden we beslist niet voor hun genezing moeten bidden of hen naar een dokter moeten sturen of hen medicijnen moeten geven zodat ze genezen worden. Als ziekte een zegen was, dan zouden we de mensen de handen moeten opleggen en hen zegenen met blindheid of kanker.

Natuurlijk zegt Gods Woord ons niet dat we dat moeten doen en het is ook zeker niet het voorbeeld dat Jezus ons gaf. In Hand. 10:38 staat dat God Jezus van Nazaret met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren. Jezus zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen, want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo (Joh. 5:19). Jezus maakte nooit iemand ziek zodat Hij

hem kon genezen. Daarom moeten we concluderen dat God de Vader dat ook niet doet (Joh. 14:9-10). Jezus verklaart hier alleen maar dat, waardoor dit gebrek ook maar veroorzaakt mocht zijn, het het werk van God was om deze man te genezen. Jezus zei iets dergelijks in Joh. 11:4 over Lazarus. Hij zei: Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde. Dit is niet een verklaring waarom Lazarus ziek was, maar Jezus neemt juist iets wat satan had bedoeld voor vernietiging en doet het ten goede meewerken (Rom. 8:28). Jezus vertelde Zijn discipelen in Joh. 11:15 dat Hij ter wille van hen verblijd was dat Hij niet bij Lazarus was toen deze ziek werd, zodat zij ook konden geloven. Hij bedoelde hiermee te zeggen dat als Hij daar was geweest toen Lazarus ziek werd, Hij hem had genezen en de discipelen hadden dan niet het voorrecht gehad om te zien dat Lazarus uit de dood werd opgewekt. Waarom zou Jezus Lazarus hebben genezen als het Gods wil was hem te doden zodat Hij hem uit de dood kon opwekken? Het was niet God die Lazarus doodde of deze bedelaar blind maakte. Jezus herstelde de situatie alleen maar en zei dat de werken Gods in hem openbaar moesten worden. Deze man was niet blind geboren omdat iemand had gezondigd, maar omdat de zonde in het algemeen het volmaakte evenwicht dat God in de natuur had geschapen had verdorven. Daarom zijn er ziektes. Niet als een direct resultaat van iemands individuele zonde, maar als een indirect gevolg van zonde in het algemeen (Rom. 8:22).

⁷⁴ *Joh. 11:4 Toen Jezus het hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde.*

Opmerking 4 bij Joh. 11:4: Zoals in opmerking 7 bij Joh. 11:6 uitgelegd, was Lazarus al dood tegen de tijd dat een boodschapper bij Jezus kwam. Daarom kunnen we er zeker van zijn dat Jezus niet zei dat Lazarus niet zou sterven. Hij sprak juist Zijn geloof uit dat de dood niet het laatste woord zou hebben in deze situatie. Hij wist tegen die tijd al dat Hij Lazarus uit de dood zou opwekken.

In dit licht moet Zijn verklaring dat deze ziekte ter ere van God is worden opgevat. Hij zei niet dat God deze ziekte en dood op Lazarus had gelegd, zodat Hij het kon omkeren en hem kon genezen, waarbij Hij glorie zou ontvangen (zie opmerking 2 bij Joh. 9:2, opmerking 3 bij Luc. 13:16). Hij gebruikte de scheppende kracht van Zijn woorden (dezelfde scheppende kracht die de hemelen en de aarde hadden geschapen – Heb. 11:3) om een situatie, die een aanval van satan was (Joh. 10:10), tegen te gaan en te veranderen in iets dat God zou verheerlijken.

⁷⁵ Rom. 6:16 Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

⁷⁶ Jak. 4:7 Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden.

⁷⁷ *Rom. 3:4 Volstrekt niet! Maar het blijve: God waarachtig en ieder mens leugenachtig, gelijk geschreven staat: Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in uw woorden, en overwint in uw rechtsgedingen.*

Opmerking 7 bij Romeinen 3:4: De zinsnede 'God waarachtig en ieder mens leugenachtig' wordt gegeven als reactie op de vraag in vers 3. Paulus verklaart dat God en Zijn beloften altijd waar zijn, zelfs als de mensen Hem niet geloven. Er zijn echter ook andere toepassingen voor deze waarheden waar wij veel nut van kunnen hebben.

Als iemand of iets een belofte aan ons in Gods Woord tegenspreekt, moeten we het erop houden dat God waarachtig is en dat die persoon of dat iets liegt. We moeten geloven dat wat Gods Woord zegt over onze voorspoed waar is (2 Kor. 8:9; 3 Joh. 2), in plaats van te geloven wat ons bankafschrift zegt. We moeten geloven dat door Zijn striemen ons genezing is geworden (Jes. 53:5; Matt. 8:17; 1 Pet. 2:24) in plaats van te geloven wat de röntgenfoto laat zien. In ieder gebied van ons leven moeten we Gods Woord meer geloven dan wat we zien of horen.

⁷⁸ Ef. 1:4 Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.

⁷⁹ Jer. 19:5 en zij de hoogten van de Baäl gebouwd hebben om hun kinderen als brandoffers voor de Baäl met vuur te verbranden, iets wat Ik niet geboden noch uitgesproken heb en wat Mij niet in de zin is gekomen. Jer. 32:35 en zij bouwden de hoogten van de Baäl, die zich in het dal Ben-Hinnom bevinden, om hun zonen en dochters aan de Moloch te wijden, wat Ik hun niet geboden had en wat bij Mij niet opgekomen was, het bedrijven van deze gruwel om Juda te doen zondigen.

⁸⁰ Rom. 16:19 Want uw gehoorzaamheid is bij allen bekend geworden. Over u verblijd ik mij dus, doch ik wil, dat gij niet alleen wijs zijt tot het goede, maar ook onbesmet van het kwade.

⁸¹ Fil. 4:8 Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat

⁸² Gen. 3:9-13 En de HERE God riep de mens tot Zich en zei tot hem: Waar zijt gij? En hij zei: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zei: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten? Toen zei de mens: De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten. Daarop zei de HERE God tot de vrouw: Wat hebt gij daar gedaan? En de vrouw zei: De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten.

⁸³ Gen. 18:20-21 Daarop zei de HERE: Het geroep over Sodom en Gomorra is voorwaar groot, en haar zonde is voorwaar zeer zwaar. Ik wil nederdalen om te zien, of zij inderdaad gedaan hebben naar het geroep, dat tot Mij gekomen is, of niet; Ik wil het weten.

⁸⁴ Gen. 22:1 Hierna gebeurde het, dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tot hem: Abraham, en deze zei: Hier ben ik.

⁸⁵ Gen. 22:12 En Hij zei: Streck uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden.

⁸⁶ 1 Sam. 15:11 Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning heb aangesteld, want hij heeft zich van Mij afgekeerd en mijn bevelen niet uitgevoerd. Hierop ontroerde Samuël hevige en hij riep tot de HERE de gehele nacht.

⁸⁷ 1 Petr. 1:2 de uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus: genade en vrede worde u vermenigvuldigd.

⁸⁸ Ef. 1:5 In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil,
Ef. 1:11 in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe wij tevoren bestemd waren krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil,

⁸⁹ Ef. 4:13 totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

⁹⁰ *Marc. 16:6 Hij zei tot haar: Weest niet ontsteld. Jezus zoekt gij, de Nazarener, de gekruisigde. Hij is opgewekt, Hij is hier niet; zie de plaats, waar zij Hem gelegd hadden.*

Opmerking 3 bij Marc. 16:6: Het christendom is de enige godsdienst ter wereld die niet een stichter heeft die dood is en ergens in een graf ligt. Het feit dat Jezus de allersterkste vijand (nl. de dood) heeft overwonnen is het grootste bewijs dat Hij God is.

Andere mensen werden tijdelijk uit de dood opgewekt, maar zij werden later weer door de dood opgeëist (zie opmerking 3 bij Luc. 7:15). Twee mannen (nl. Henoch – Gen. 5:24, en Elia – 2 Kon. 2:11) waren ontsnapt aan de dood. Maar Jezus was de eerste mens die ooit de dood ervoer en hem overwon, om nooit meer te sterven (Rom. 6:9).

⁹¹ Psalm 89:28 Ja, Ik zal hem tot een eerstgeborene stellen, tot de hoogste van de koningen der aarde.

⁹² Rom. 5:6-10 zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven. Want niet licht zal iemand voor een rechtvaardige sterven – maar misschien heeft iemand nog de moed voor een goede te sterven – God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is. Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft;

⁹³ *Hand. 5:5 En bij het horen van deze woorden viel Ananias neder en blies de adem uit. En een grote vrees kwam over allen, die het hoorden.*

Opmerking 5 bij Handelingen 5:5: Er is veel discussie geweest over dit verslag van Ananias en Saffira. Was het werkelijk God die hen neersloeg of stierven ze gewoon aan een hartstilstand toen ze ontdekten dat ze betrappt waren? Als God hen had gedood, hoe kun je dit dan rijmen met het feit dat God in Zijn nieuwe verbond Zijn kinderen niet meer straft (zie opmerking 8 bij Joh. 5:14 en opmerking 8 bij Joh. 12:31). Waren zij wedergeboren gelovigen of waren zij het onkruid waar Jezus van sprak in Matt. 13:24-20, 36-43?

Ten eerste kunnen we er zonder meer van uitgaan dat dit een rechtstreeks oordeel van God was. Ze stierven niet door natuurlijke oorzaken. Men zou kunnen denken dat ze uit angst stierven als je alleen naar de dood van Ananias kijkt, maar toen Saffira binnenkwam, sprak Petrus het oordeel van God over haar uit. Uit de reactie van iedereen die dit hoorde is ook op te maken dat dit een rechtstreekse daad van God was. Het gevolg was dat er een grote vrees over hen kwam.

Hoe kunnen we vervolgens in overeenstemming brengen dat God een dergelijke straf op Zijn eigen kinderen legde voor wie de zonden al betaald waren? Niemand spreekt tegen dat God zich bezighoudt met zonde in het leven van de gelovigen (Hebr. 12:5-8), maar Zijn tuchtiging is altijd corrigerend en niet als straf bedoeld. Dus wat gebeurde er hier?

Het is mogelijk dat Ananias en Saffira niet werkelijk wedergeboren waren. Jezus vertelde in de gelijkenis van het onkruid tussen het graan dat sommige kinderen van de boze zich temidden van Zijn werkelijke gelovigen bevinden (zie opmerking 1 bij Matt. 13:37). Als dat het geval was, dan zou de toorn van God die op Ananias en Saffira viel niet anders zijn dan de voorbeelden in het Oude Testament waar God strafte. Ze hadden geen verbond met God, dus God was volkomen rechtvaardig om hen te veroordelen.

Het is ook mogelijk dat Ananias en Saffira werkelijke gelovigen waren geweest die hun geloof hadden verworpen. In de eerste eeuw leefde de gemeente in een openbaring van Jezus waar het voor een ongelovige erg moeilijk zou zijn geweest om niet opgemerkt te worden. Bovendien verklaarde Lucas herhaaldelijk dat alle gelovigen één van hart en ziel waren (Hand. 2:46; 4:24, 32). Als je daarbij ook in aanmerking neemt dat er een intense vervolging was tegen de gelovigen, dan zou dit ertoe kunnen leiden om te geloven dat Ananias en zijn vrouw deel uitmaakten van de gemeente.

Als Ananias en Saffira wedergeboren gelovigen waren en ze wegens hebzucht hun redding verwierpen, zou hen dat uit het nieuwe verbond hebben gesloten en hen kandidaten hebben gemaakt voor de toorn van God (zie opmerking 4 bij Joh. 3:36).

Veel mensen vinden het moeilijk te geloven dat God een gelovige verantwoordelijk zou houden voor hebzucht en bedrog. Er zijn tenslotte tegenwoordig veel christenen die liegen en bedriegen en we zien niet dat zij dood neervallen.

Hebreeën 6:4-6 laat zien dat alleen volwassen christenen in staat zijn om hun redding te verwerpen. De meeste christenen van tegenwoordig zijn niet volwassen en daarom gaat God voorbij aan hun godslasteringen, zoals Hij ook deed toen Saulus de apostel Paulus werd (zie opmerking 1 bij Matt. 12:31). Ananias en Saffira hoorden echter bij de vroege gemeente die zodanig in de openbaring van Jezus en Zijn liefde wandelde zoals mogelijk geen enkele groep ooit heeft gedaan. Ze hadden veel ervaren en moesten daarom over veel verantwoording afleggen (zie opmerking 5 bij Lucas 12:48).

⁹⁴ *Hand. 12:23 En terstond sloeg hem een engel des Heren, omdat hij God de eer niet gaf; en hij werd door wormen gegeten en blies de adem uit.*

Opmerking 4 bij Handelingen 12:23: Iets dergelijks gebeurde bij koning Joram van Judea. De Heer sloeg hem zodanig dat na twee jaar zijn darmen eruit vielen.

De Joodse historicus Flavius Josephus uit de eerste eeuw schreef een gedetailleerd verslag van de dood van Herodes. Hij vertelde dat Herodes gekleed was in een mantel die met zilver doorweven was en die in de ochtendzon glinsterde. Herodes kreeg hevige pijn in zijn darmen en vijf dagen lang leed hij ondraaglijke pijn voordat hij stierf.